

KODIN Hyvinvointi

Hinta 30 mk, € 5,-

KODIN HYVINVOINTI

JULKAISIJA:

SPA-UP
Kansainvälinen
lähetysseurakunta
Suomen lähetysyhdistys ry

OSOITE:

Satamatie 10
37800 TOIJALA

PUHELIN:

(03) 542 5100

PANKKI:

Sampo 800015-715655

PAINOPAIKKA:

Hämeen Kirjapaino Oy

SISÄLLYSLUETTELO:

Pysyviä ystävyssuhteita	3
Toivoa toivottomuuteen	6
Avioliitto-elämänpitäinen liitto	8
Onko teillä aikaa lapsillenne?	11
Käyttäytyminen	14
Unen vaikutus terveytemme	16
Neuvoja masennusta ja tyytymättömyyttä vastaan	21
Minne menet? Onnen tietä etsimässä	24
Jumalan hyvyys voi tulla meidänkin hyvyydeksemme	27
Sielun lääke, jota jokainen tarvitsee	32
Raamatun ennustukset täytyvät!	36
Ajankohtainen sanoma-Suurin uskollisuuden koetus	37
Uusi maa	40

Saavuin Golgatalle

Saavuin Golgatalle
luokse Jeesuksen.
Nostin hiljaa pääni
vaiti katsellen.

”Liian kauas’ aikaa
haavas unhoitin.
Saanko enää tulla
niinkuin ennenkin?”

Saanko anteeks’ kaiken,
paljon rikoin, oi?
Henki sieluun kuiskaa,
Taivas, Taivas soi:

”Tule syntisraukka,
vuokses’ kuolin sun.
Tahdothan sä olla
iät, iät mun?”

Margit Roivas

Pysyviä ystävyyssuhteita

Larry Watts, USA/Saksa

Ensimmäisenä koulupäivänään kuusivuotias Tanja oli päättänyt etsiä itselleen ystävän. Hän näki erään mukavannäköisen tytön, meni tämän luokse ja koputti häntä olalle sanoen: ”Minä etsin jotakuta, joka haluaisi aina olla minun ystäväni. Haluaisitko sinä olla ikuisesti minun ystäväni?”

Niin, millaista olisikaan elämä ilman ystäviä? Mutta pysyvät ystävät ovat harvinaisia. Maailmassa on jopa sanonta: ”Ystävät tulevat ja menevät“ Miten me voimme rakentaa kestäviä ihmissuhteita ja kehittää mieluisia ystävyysuhteita? Meidän moderni maailmamme kaikkine tekniikan uutuuksineen on täynnä paineita. Pysyvät ystävät ovat nykyään todella kallisarvoinen aarre.

Yksi syy siihen, miksi me koemme inhimillisen lämmön puutetta, on siinä, että perhe ei ole enää yhtä vakaa. Kahtena viime vuosisatana useimmissa maailman kulttuureissa on tapahtunut paljon muutoksia. Teollisuusvallankumous on saattanut elämän perheissä ja yhteiskunnassa pääläelleen, mikä muutos on jatkunut meidän teknisenä aikakautenaamme. Työtä ei enää tehdä perhepiirissä, eikä yhteiskunta ole enää kirkon piirissä. Ihmiset elävät usein vain omaa elämäänsä, kaukana toisista perheenjäsenistä. Vaikka kommunikointi- ja liikenneyhteydet ovat tehneet maailmasta kuin kylän, useimmat ihmiset tuntevat kuitenkin, etteivät ole yhteydessä mihinkään pysyvään. On aivan kuin jokainen ihminen olisi saari. Usein edes

ystävät tai perheenjäsenetkään, jotka asuvat samassa talossa, eivät juurikaan puhu keskenään.

Helpon ja usein toistuvan matkustelun lisäksi on vielä kaksi muuta syytä sisäiseen irtonaisuuteemme ja rikkinäisyyteemme: yltäkylläisyys ja televisio. Tämän päivän maailma tarjoaa nuorille mahdollisuuden mukavaan elämään. Rakkaus rahaan on suuri kiusaus ja ”kaiken pahan alku ja juuri”, sillä se erottaa jopa ystävät toisistaan. (1. Tim. 6:10.) Meillä ei ole aikaa ystäville ja perheelle, sillä ”aika on rahaa”, ja rahaa ylistetään turvana ja valtana. Vaikka televisio on tehnyt maailman pienemmäksi, siitä tulee liian usein huomion keskipiste perheessä. Perheenjäsenet tuskin puhuvat keskenään, paitsi television ääressä, ja silloinkin ajatustenvaihto on usein yksipuolista. Enemmän kuin mikään ihmisten keksintö, on varmaan televisio aiheuttanut kommunikaation puutetta. Jos haluamme saada ystäviä, meidän täytyy varata aikaa kuuntelemiseen ja puhumiseen heidän kanssaan. Televisio ei ainoastaan vie tätä aikaa, vaan se saa myös kommunikaatiokyvyt - kärsivällisen kuuntelemisen ja eläytymiskyvyn - surkastumaan.

Hieman myöhemmin tai samaan aikaan teollisuusvallankumouksen kanssa on tapahtunut yleinen sosiaalinen vallankumous. Jokainen uusi johtaja yrittää vaikuttaa yhteiskuntaan omalla tavallaan, niin ettei mikään ole kestävä.

Toinen ajatus, joka seuraa siitä, ettei mikään ole pysyvää, on: ”Syökäämme ja juokaamme, huomenna

me kuitenkin kuolemme!” Sosiaalisen vallankumouksen yhteydessä oli seksuaalinen vallankumous. Sanomme ”oli”, koska nykyään on jo huomattu, että tämä vallankumous on häpeällinen virhe, joka ei ole tuonut onnea. Monet tämän päivän nuoret ovat tämän vallankumouksen tuotetta, ja he tuntevat sen voimakkaan tuskan, joka on syntynyt hetken nautinnosta pitkäaikaisen ystävyuden kustannuksella. Yhä useammat nuoret maailmassa tulevat tietoisiksi sitovan suhteen siunauksesta.

Viimeisin kehitys, joka vaikuttaa monien elämään, on tietokone ja internet. Me olemme nyt informatiivallankumouksen keskellä. Kommunikaatio on nopeampaa ja halvempaa, millä on sekä myönteiset että kielteiset puolensa. Yhä useammat ihmiset voivat tehdä työtään kotona, ja niin he tekevätkin. Se antaa heille mahdollisuuden viettää enemmän aikaa perheen kanssa. Ja vaikka olisikin kaukana perheestä ja ystävästä, on tällä tietokoneaikakaudella helppoa nähdä kaukana olevia ystäviä ja puhua heidän kanssaan. Mutta internet kätkee myös valtavan vaaran, sillä erikoisesti lapset ja nuoret, jotka ovat yksinäisiä ja etsivät ystäviä tai jännitystä, ovat helppo saalis kieroutuneille ja häiriintyneille ihmisille.

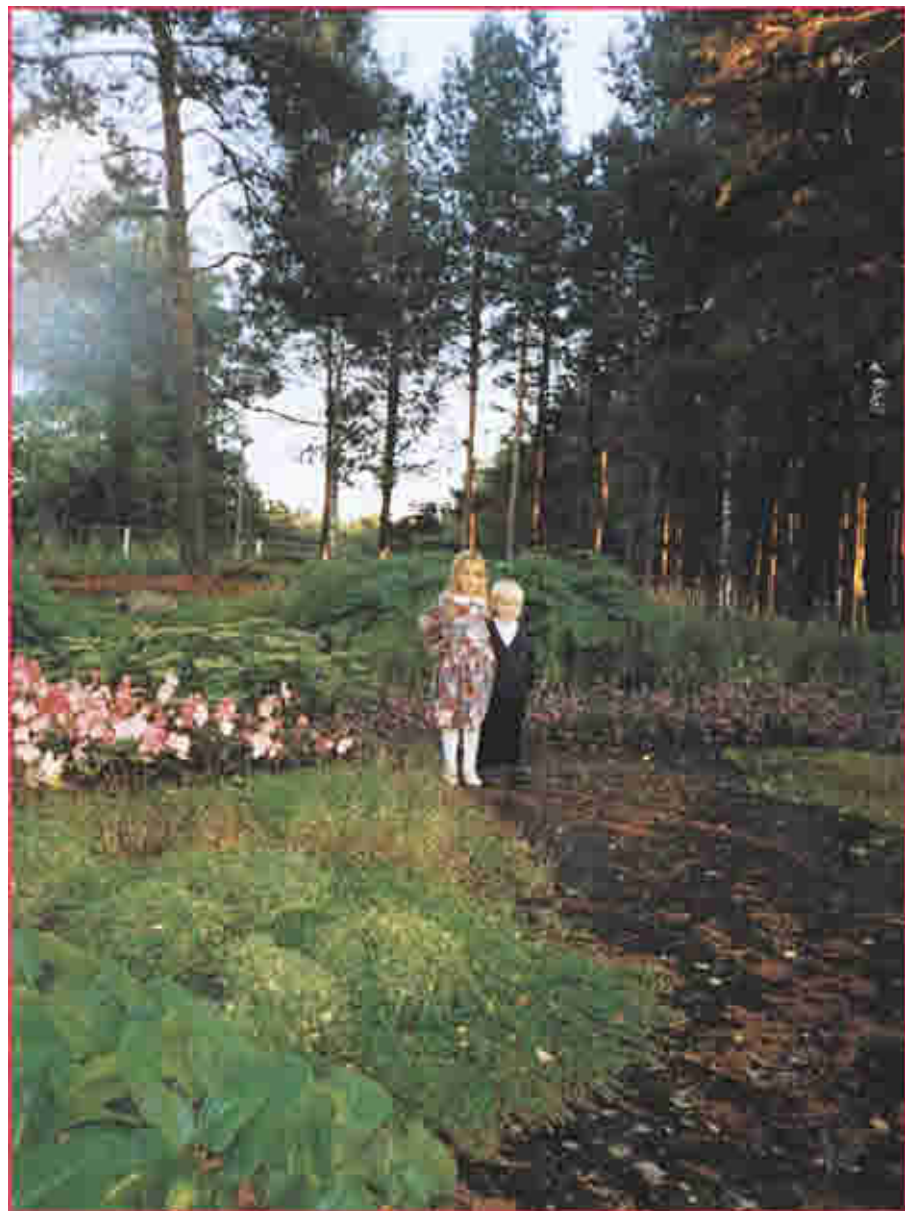
Mutta kestävien ja pysyvien ystävyysuhteiden suurin vaara on valalla oleva oppi, että olemassaolomme on sattumaa (kehitysteoria eli evoluutioteoria), ja että totuutta on vain se, mitä pidetään totuutena (”New age” -liike, humanismi). Jos

kaikki on suhteellista, mikään ei ole absoluuttista, ehdotonta. Jos kaikki tapahtuu sattumalta, silloin ei ole suunnittelevaa Jumalaa, joka huolehtii meistä, ja jonka edessä joudumme kerran tekemään tilin. Jos mikään ei ole kestävä, millään ei ole niin paljon väliä. Ja nykyään elämme maailmassa, jossa on menety (yltäkylläisyyden tähden) kertakäyttöpakkauksista ja -tuotteista kertakäyttötutuksiin (New age -ajattelu) ja kertakäyttöihmisiin (kansanmurhat, abortit ja eutanasia).

Meidän ei tarvitse ihmetellä nykyistä maailmantilannetta, sillä Jeesus on sanonut, että aikojen lopussa tulee olemaan sellaista. (Matt. 24; Luuk. 21.) Mutta ennustuksissaan Hän on antanut myös aiheen toivoon: Keskellä siveellistä pimeyttä ja kylmäsydämyyttä evankeliumi loistaa sitäkin kirkkaammin. Aina on ollut olemassa jäännös, joka rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään kuin itseään. Tutustumalla Jumalan sanaan, ainoaan, mikä kestää, monet löytävät turvan uskollisimmasta ystävästä, Jeesuksesta, ja oppivat itse osoittamaan todellista ystävyyttä ihmisille. (Dan. 12:3.)

Tämä kaikki kuulostaa hienolta ja hyvältä, mutta niin kuin nuori Tanja, kysyvät monet nuoret: ”Miten saan ystävän, joka olisi aina minun ystäväni?” Koska ihmissuhteet tekevät elämästä arvokkaan, miten saan todellisia ystäviä? Eräs poika antoi kerran hienon vastauksen, kun häneltä kysyttiin ystävyyden merkitystä: ”Todellinen ystävä on sellainen, joka tietää sinusta kaiken, ja kuitenkin rakasta sinua.” Että tietäisimme kaiken, meidän täytyy tulla tuntemaan toiset hyvin, ja heidän täytyy tuntea meidät, sillä emme me voi pyytää toisia tekemään jotakin, mihin itse emme ole valmiit. Sitä Raamattukin tarkoittaa sanoessaan: ”Miehen, jolla on ystäviä, täytyy osoittaa ystävyyttä, ja on myös sellaisia ystäviä, jotka ovat veljiäkin uskollisempia.” (Snl. 18:24) (engl.)

Ainoa tapa saada ystäviä on olla itse ystävä. Elämämme voi kukoistaa vain silloin, kun kylvämme rakkautta ja autamme toisia kukoistamaan. Meidän täytyy oppia hyväk-

Kuva: Reijo Jyrkinen

Sisarukset Kultarannan kalliolla.

symään toiset sellaisina kuin he ovat, nähdä heidät sellaisina, millaisia heistä voi tulla. Niin Jumalakin menettelee meidän kanssamme. Niin Jeesuskin toimi opetuslasten kanssa, ja sitä Hän tarkoitti nimittäessään heitä ystävikseen. (Joh. 15:15.) Ei Hän yrittänyt muuttaa heidän luonnettaan jo ensitapaamisella. Hän rakasti heitä oli heille esimerkkinä. Ja rakkaus on ainoa avain, joka sopii paratiisin porttiin. Se on ainoa voima, joka voi muuttaa vihämiehen ystäväksi.

Läheisellä ystävyyssuhteella on erityinen merkitys. Jos meidän lähimmät ystävämmme ovat kääntyneitä (tai etsivät syvällistä kääntymystä), johtavat sellaiset ihmissuhteet

suuriin henkilökohtaisiin voittoihin.

Esimerkiksi opetuslapsilla oli Jeesukseen suhde, joka antoi heille vallan karkottaa riivaajahenkiä; mutta Jeesus muistutti heitä, ettei heidän tullut iloita sellaisesta voitosta, vaan siitä, että heidän nimensä on kirjoitettu taivaissa - siitä, että Jumala piti heitä ystävinään. (Luuk. 10:18-20.)

Ei ole puoleksikaan niin paljon kristittyjä ystäviä kuin pitäisi olla. ”Millainen onkaan uskollisen ystävän arvo kiusauksen tai kriisin hetkellä! Sellaisina aikoina saatana lähettää apulaisensa, jotta he saisivat kompastelevat jalat kaatumaan. Mutta todelliset ystävät, jotka antavat neuvon, joka välittää uutta toivoa ja

rauhottavaa uskoa, joka nostaa sielun jälleen pystyyn - sellaisen avun arvo on kallisarvoisempi helmiä!” (Raamatun selitysteos Bibel kommentar. s. 174.9)

Ystävyys merkitsee, että ihminen samaistuu toisen kanssa ajatustissaan, sydämessään ja hengessään. Koko elämäkoulun tarkoitus on tehdä meidät kykeneviksi pääsemään hyvin läheiseen suhteeseen Jeesuksen kanssa. Jumalallinen kaitseminen on täynnä tilaisuuksia harjoitella ja oppia, miten voittaa ja saada pitää todellisia ystäviä - miten harjoitella pysyviä ystävyysuhteita. Jeesus on sanonut, että se jopa palauttaa, jos antaa jollekulle lasin vettä Hänen nimessään. (Matt. 10:42.) Hän on luvannut, ettei kukaan, joka uhrautuu Hänen valtakuntansa tähden, jää tässä eikä tulevassa maailmassa ilman ystäviä. (Mark. 10:29,30.)

Evankeliumin voima, Kristuksen elämä, on vahvin side, joka liittää meidät yhteen kestävässä ystävydessä. Totuus Jeesuksessa yhdistää meidät. Jumalallisen totuuden perusteella löydämme kaikkialta, minne menemmekin, ihmisiä, joihin voimme luottaa, sillä totuus suodattaa ja puhdistaa sydämen, ja silloin ilmenee, olemmeko me vilpittömiä. Usein me petämme toisemme, mutta Jeesuksen lupaus on varma. On parempi katsoa Häneen ja uskoa, kuin panna toivomme lihan käsivarteen. On parempi olla ystävä ja tulla petetyksi kuin olla koskaan luottamatta ja ilman ystävää.

Kun ymmärrämme, että useimmat asiat maailmassa ovat hyvin herkkiä särkymään, voimme helpommin huomata, että me voimme tyydyttää maailman lämmön-, lempeyden- ja hellän hyvyiden tarvetta, jos Jeesus elää meissä. Luonto sanoo meille, että luonnostaan olemme kylmiä ja myötätunnottomia. Mutta jos annamme Pyhän Hengen toimia meissä, meistä tulee myötätuntoisia ja ymmärtäväisiä.

Ruutin ja Noomin (kaksi naista) sekä Daavidin ja Joonatanin (kaksi miestä) välinen ystävyys on tarkastelemisen arvoista. Heidän rakkautensa Jumalaan ja Hänen työhönsä

yhdisti heitä. Ruut tiesi, että Jumalan perintöosa, siinä muodossa, että Noomille tulisi lapsia, voisi täytyä hänen kauttaan. Hänen uskonsa paljastiin, sillä hänestä tuli Messiaan esiäiti suoraan alenevassa polvessa (kuningas Daavidin iso-isoäiti). Myös Daavid ja Joonatan uskoivat vahvasti Jumalan kaitsemukseen. Heidän epäitsekäs palveluksensa ja rakkautensa Jumalan asiaa kohtaan yhdisti heidät sellaisella rakkaudella, joka oli kuolemaakin väkevämpi. Siinä Joonatan kuvasi Kristusta, meidän uskollisinta ystäväämme, maailmankaikkeuden hallitsijaa, joka tuli köyhäksi, jotta me tulisimme rikkaiksi. Hän tuli orjaksi, että meistä voisi tulla Jumalan poikia ja tyttäriä.

Kaikessa tässä ja koko Raamatussa Jumala sanoo: ”Minä haluaisin olla ystäväsi!” Ihmisillä voi olla kaikkea aineellista, mutta ystäviä he todella tarvitsevat. Kun leipä jaetaan toisten kanssa, se maistuu paremmalta. Sanan jakaminen toisten kanssa on kuin juhla-ateria. Jaa valosi toisten kanssa, jotta pimeys joutuisi väistymään!

Sellinen, jolla ei ole yhtään ystävää, elää vain puolinaista elämää. Me rakastamme tuntemiamme ihmisiä, ja tutustuminen vie aikaa. Yritä päästä lähemmäksi niitä ihmisiä, joiden kanssa olet tekemisissä. Niin kuin Jumala ojentaa kätensä koko maailmalle, katselkaamme mekin ympärillemme rakkauden silmin ja sanokaa teoillamme: ”Sinä et ole ulkopuolinen, koska Jumala ei sulje ketään pois.” Hän sanoo myös, että joka tulee Hänen tykönsä, aloittaa uuden elämän - uusien ja syvällisten ystävyysuhteiden täyttämisen elämän.

Ikuinen Ystävyys

Valinnanvapaus - valta valita, millaiselle vaikutukselle joudumme alttiiksi - on ehkä mahtavin ase, joka meillä tässä elämässä on. Jos valitsemme henkilökohtaisen suhteen Jumalaan, sillä on jo sinänsä voima hyvään meidän elämässämme. Kristus tuli tähän maailmaan antaakseen

tämän vallan ihmisille takaisin. Ensin elämällään ja sitten kuolemansa kautta Hän antoi meille kaikille vallinnan lahjan.

Kerro minulle, millaisessa seurassa liikut, niin minä kerron sinulle, millainen olet. ”Teoistansa tuntee jo poikasenkin, onko hänen menonsa puhdas ja oikea.” (Sananl. 20:11.) Ja meidän vaikutuksemme määrää se, mitä me sanomme ja teemme. Kaikki nämä asiat yhdessä muodostavat meidän tapamme, ja tapamme ilmaisevat, millaisia olemme. Hyvin monet lapset kasvavat nykyään niin, että heitä ohjataan vain vähän, ja heillä on vielä vähemmän itsehillintää, eikä lainkaan lujia periaatteita. Heidän elämässään ilmenee vain vähän vakavuutta ja uskontoa. He ajautuvat läpi elämänsä ystävydestä toiseen. Koska heillä on ollut vain vähän siveellistä ohjausta, he etsivät ystävyttä sieltä, mistä sitä vain voivat löytää, ja joutuvat paheiden ja synnin valtaan. Huono seura edistää huonoja tapoja, kun taas hyvä seura kannustaa hyviin suorituksiin. Ystävyys voidaan aina arvioida asettamalla kysymys: ”Auttaako tämä ystävyys minua kunnioittamaan enemmän Jumalaa ja toisia ihmisiä, vai viekö se minut kauemmaksi kaiken hyvän ja pyhän arvostuksesta?”

”Oikeat ystävät ovat mitä tärkeimpiä nuorille. Heidän ei tule sallia valita sellaisia ystäviä, jotka alentavat heidän siveellistä tasoaan.... Jos nuoremme ystävät ovat hyväsydämiä ja omaavat hyvät periaatteet, he saavat paljon hyvää aikaan tietoisella ja tiedostamattomalla vaikutuksellaan niihin, joiden kanssa ovat tekemisissä. Ymmärrys vahvistuu. Puhtailla ajatuksilla, sanoilla ja teoilla on voimakas jalostava vaikutus.”(Ellen G. White CR. 1.1.1878.

Toivoa toivottomuuteen

Sinikka Marttinen

Aikojen alussa, kun tämä meidän maailmamme oli vielä täydellinen, tapahtui suunnaton katastrofi. Vihollinen oli onnistunut pettämään ensimmäisen ihmisparin. Heillä oli ollut vain yksi ainoa kielto: hyvän- ja pahantiedon puusta ei saanut syödä. Tämä kielto oli ehdoton, tottelemattomuutta seuraisi kuolema, ilman mitään sovittelujen mahdollisuutta. Aadamin ja Eevan tila oli täydellisen toivoton, ei mitään mahdollisuutta päästä Luojansa yhteyteen. Mutta taivaassa ei voitu katsella pitkään tätä toivottomuutta ja tuskaa, ääretön rakkaus keksi keinon ihmisen auttamiseksi. Raamattu kertoo niin kauniisti: ”Illan viileydessä Jumala käyskenteli paratiisissa.” Vielä samana päivänä, kun ihmiset olivat olleet tottelemattomia, oli Herralla tuoda lupaus Hänestä, joka polkisi rikki käärmeen pään, ja ansait-sisi pelastuksen kaikille, jotka haluavat ottaa sen lahjana vastaan. Taivas oli antanut ihanan toivon ihmisen toivottomuuteen.

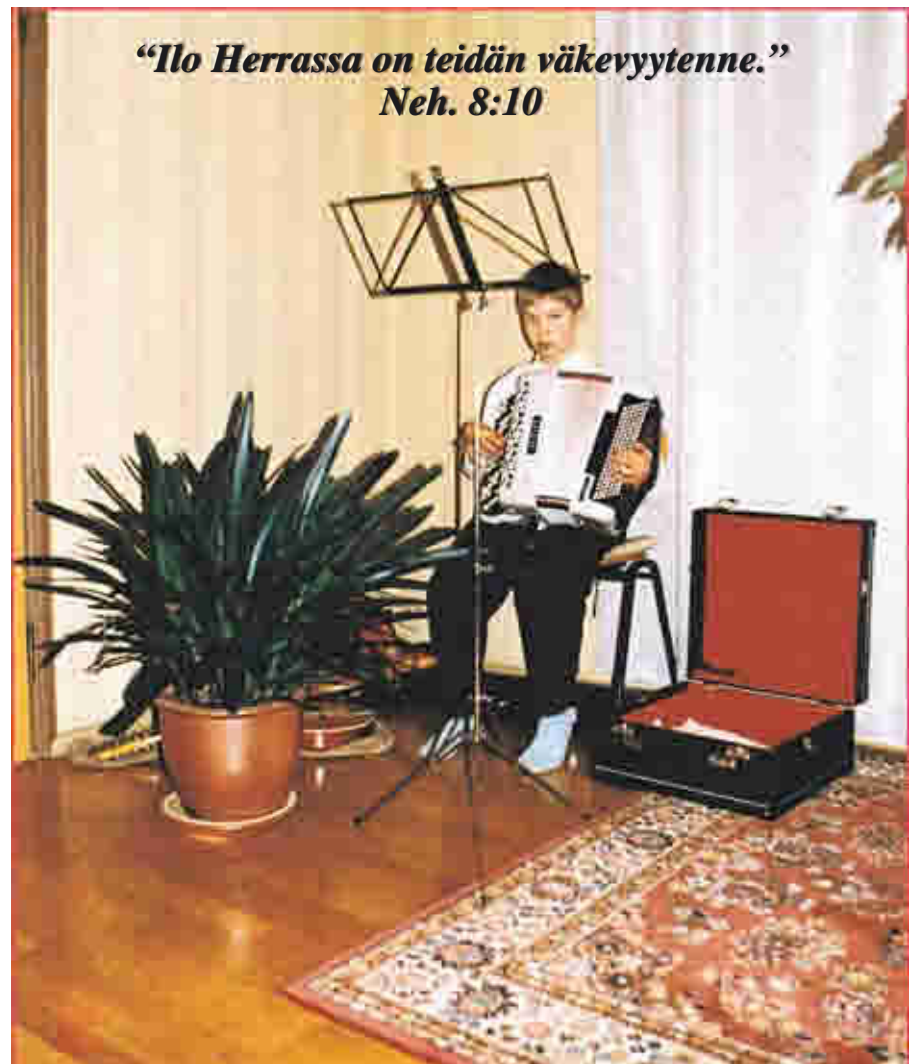
Noin kaksi ja puoli tuhatta vuotta myöhemmin Jumalan kansa oli joutunut vähitellen orjan asemaan Egyptissä. Se kaipasi vapautta ja mahdollisuutta palvella taivaan Jumalaa kenenkään estämättä. Lopulta monien ihmeellisten vaiheiden kautta Israelin kansa sai luvan lähteä Egyptistä hyvää maata kohti, joka oli heille luvattu. He olivat Punaisen meren rannalla. Oli yö, he olivat leiriytyneet lepäämään, seuraavana päivänä matka jatkuisi. Mitä nyt on tapahtumassa? Faaraon joukot ovat lähteneet ajamaan heitä takaa. Edessä on meri, molemmilla puolilla korkeat vuoret, takana egyptiläiset. Tilanne oli inhimillisesti kat-

soen toivoton. Kansa kapinoi Mooses-ta vastaan syyttäen häntä siitä, että hän oli tuonut heidät tänne faaraon tuhottaviksi. Tässä toivottomassa tilanteessa Mooses huusi Herran puoleen. Hän, joka oli vuosisatoja aikaisemmin sanonut profeettansa kautta, että Hänen kansansa vapautuu orjuudesta, mukanaan paljon tavaraa, sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi meren yli.” Silloin alkoi puhaltaa kova itätuuli, meren pohja tuli näkyviin. Tätä kuivaa myöten koko

suuri kansa karjoineen ynnä muine tavaroineen kulki vastarannalle veden ollessa koko ajan muurina oikealla ja vasemmalla. Suuri ja mah-tava faarao oli aikaisemmin sanonut: ”Kuka on Herra, jota minun pitäisi totella? En tunne Herraa. Nyt hän tuli näkemään tämän hänelle tuntemattoman Herran teot. Egyptiläisten ajaessa vielä takaa israelilaisia, jotka olivat jo toisella rannalla, Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi meren yli, että vedet palautuisivat.” Mooses teki niin, ja vedet palautuivat paikoilleen hukuttaen egyptiläiset.

Aamun tullen Punaisen meren toisella rannalla laulettiin Mirjamin, Mooseksen sisaren, johdolla mahtava kiitoslaulu sen Herran kunniaksi, joka arnessaan antoi toivottoman tilanteen koitua ihanaksi voitoksi.

Siirrymme taas historiassa eteenpäin. Eläessään maan päällä Jeesus oli saanut tiedon Johannes Kastajan teloituksesta. Hän halusi mennä yk-

Kuva: Merja Jyrkinen

sinäisyyteen, ehkä käsitelläkseen tätä asiaa. Kuitenkin kansa seurasi Häntä. Raamattu kertoo, että Jeesuksen kävi sääliksi heitä, ja Hän paransi heidän sairaansa. Sitten Jeesus teki suuren ihmeen ruokkien viidellä leivällä ja kahdella kalalla viisi tuhatta miestä ja naisia ja lapsia, joiden lukumäärää ei kerrota. Näiden ihmeiden jälkeen opetuslapset eivät olleet halukkaita jättämään Jeesusta, koska Raamattu kertoo, että Hän vaati opetuslapsiaan lähtemään edeltä toiselle rannalle. Jeesus kaipasi lepoa, jota Hän parhaiten sai seurustelemalla taivaallisen Isänsä kanssa. Tänä myöhäisenä iltana Hän meni vuorelle rukoilemaan. Sillä aikaa nousi kova myrsky pienellä Gennesaretin järvellä. Opetuslapset, vaikka olivat monet myrskyt käyneitä kokeneita kalastajia, pelkäsivät hukkuvansa tässä pimeässä yössä. Kuitenkaan Jeesus ei ollut unohtanut heitä. Juuri tässä veneessä olivat ne henkilöt, joiden tuli viedä evankeliumi Jeesuksesta silloiseen maailmaan sen jälkeen, kun Jeesus olisi noussut taivaaseen. Tätä tehtävää varten Jeesus opetti heitä ja vahvisti heidän uskoaan tälläkin tapauksella. Heidän ei

Jeesus olisi antanut hukkuu. Hän käveli heidän luokseen myrskyävän järven aalloilla. Opetuslapset luulivat näkevänsä aaveen ja huusivat pelosta. Varmaan he luulivat viimeisen hetkensä koittaneen, kun joku aavekin heitä lähestyi.

Mutta yli tämän myrskyn pauhinan ja heidän pelokkaiden huutojensa he kuulevat tuon rakkaan ja tutun äänen sanovan: ”Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen, älkää peljätkö.” Jeesuksen tullessa veneeseen myrsky asettui. Silloin opetuslapset kumarsivat Häntä ja tunnustivat uskovansa Hänet Jumalan Pojaksi.

Kuinka monesti meidänkin elämässämme on myrskyjä, ikään kuin aallot uhkaisivat upottaa meidän pienen purtemme, emmekä näe, että Jeesus kulkee rinnallamme. Jospa silloin kuulisimme Hänen sanansa: ”Minä se olen.” ja muistaisimme, että Hän tuo avun jokaiseen tilanteeseen, ei aina niin kuin me tahdomme, mutta kuitenkin meidän parhaaksemme.

Jeesuksen maallisen elämän lopulla Hänen riippuessaan ristillä meidän tähtemme Hänen vieressään, toisella ristillä, oli rikollinen. Raa-

matu ei kerro, mistä pahanteosta hänet oli tuomittu. Hänelläkin oli varmaan nuorena ollut kauniita toiveita ja hyvä päämäärä elämälleen, mutta hän olikin eksynyt rikosten teille. Mahtoiko hänellä olla yhtään ystävää tukemassa häntä näinä hänen elämänsä viimeisinä tuskan hetkinä? Ainoastaan kuolema toisi helpotuksen. Tunnit kuluvat hitaasti. Hän katselee pilkattua Vapahtajaa, maailman syntien tähden kärsivää Lunastajaa. Maallisen elämänsä raunioilla hänessä herää usko, että viereisellä ristillä on Kuningas, jolla kerran on oleva valtakunta. Monet uskoivat siihen valtakuntaan silloin, kun Jeesus teki ihmeitä tai ratsasti hoosianna-huutojen kaikuessa Jerusalemiin. Mutta uskoiko monikaan Jeesuksen kuninkuuteen ja valtakuntaan tässä tilanteessa? Tässä tuomitussa, rangaistustaan kärsivässä rikollisessa heräsi toivo, ettei kaikki päättyisikään kuolemaan. Hän rohkeni puhutella Jeesusta. Ei hän pyytänyt, että Jeesus tekisi ihmeen ja auttaisi hänet alas ristiltä, että kärsimykset loppuisivat. Ei, vaan hänen pyyntönsä oli: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.” Kaiken pilkan ja kärsimyksen keskellä, suurena rikollisena tuomituttuna, Jeesus oli Jumalan Poika, maailman Vapahtaja, ja Hänellä oli valta sanoa: ”Sinä olet oleva minun kanssani paratiisissa.” Jeesus ei voinut kohottaa käsiään siunataksaan, mutta hän voi luvata pelastuksen ihmiselle, joka on epäonnistunut rajallisessa elämässään.

Raamattu kertoo, että aikojen lopussa Jeesus sanoo: ”Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on teille valmistettu.” Silloin tämä ristillä pelastuksen löytänyt ihminen saa kokea pyyntönsä täyttyneen.

Mekin saatamme joskus tietää, että elämämme päättyy pian, kun tuonelan aallot käyvät mustina lähellämme, eikä toivoa elämän jatkumisesta enää ole. Kaikki tosin eivät voi aavistaa lähtöhetkeään edeltäpäin, mutta voimme uskossa Vapahtajan ansioihin ja armoon turvaten lausua jokaisena elämämme päivänäkin: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.”

Avioliitto - elämänpitäinen liitto

M. Friebe, Saksa

”Ja Hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle, kulkien Jordanin toista puolta. Ja taas kokoontui paljon kansaa Hänen luoksensa, ja tapansa mukaan Hän taas opetti heitä. Ja fariseuksia tuli Hänen luoksensa, ja kiusaten Häntä he kysyivät Häneltä, oliko miehen lupa hyljätä vaimonsa. Hän vastasi ja sanoi heille: ‘Mitä Mooses on teille säätänyt?’ He sanoivat: ‘Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä vaimon.’ Niin Jeesus sanoi heille: ‘Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen. Mutta luomakunnan alusta Jumala on luonut heidät mieheksi ja naiseksi. Sen tähden mies luopukoon isästänsä ja äidistäänsä ja liityköön vaimoonsa. Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin he eivät enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.’ Ja heidän mentyään huoneeseen opetuslapset taas kysyivät Häneltä tätä asiaa. Ja Hän sanoi heille: ‘Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan. Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee huorin.’” (Mark. 10:1-12.),

Näyttää siltä kuin tämä edellä oleva raamatunpaikka koskisi vain osaa ihmisistä, avioliitossa eläviä; mutta Herran antama opetus avioliitosta ja avioerosta kuuluu kaikille, ja on ohje juuri meidän ajallemme. Perhe on ensimmäinen paikka, jossa siveellinen persoonallisuus kehittyy. Kodin onni, rauhallisen ja pyhittyneen kotielämän siunaus, pyhitynyt perhe-elämä koskettaa meitä

Alkava avioliitto.

kaikkia. Meidän ei tule olla tietämättömiä siitä, mitä Herra opettaa aviosäädystä, ja mitä mieltä Hän on avioliiton purkamisesta tai purkamattomuudesta.

Avioliitto voi olla suurinta onnea, taikka suurinta onnettomuutta. Ympäristömme on tulvillaan huonosta perhe-elämästä johtuvia hätätilanteita. Seurauksena tuhansia ja

Kuva: Anne Pakkanen

taas tuhansia avioliittoja purkautuu nykyään. Muutkin asiat heikentävät-siveellisyyttä. Mainittakoon vain romaanit, elokuvat, näytelmät ja muut sellaiset, jotka näyttävät olevan kirjoitettu vain synnin ja aviorikoksen ihannoimiseksi. Niiden lisäksi tulee vielä nykyinen epäraamatullinen yhdessä eläminen ilman avioliittoa. (Ellen G. White kirjoittaa Todistus aarteita. 1, 97) ”Meidän täytyy pyrkiä vastustamaan saatanan hyökkäyksiä vakavasti ja kestävästi. Hän käyttää voimaansa ja taitoansa koettaen suistaa meidän oikealta tieltä. Hän tarkkaa tulemistamme ja menemistämme löytääkseen tilaisuuden vahingoittaa meitä tai tuhota meidät. Hän toimii menestyksellisimmin pimeässä vahingoittaen niitä, jotka eivät tunne hänen juoniaan. Hän ei menestyisi, jos hänen hyökkäystapojaan tunnettaisiin.”

Mitä Herra sanoo avioliitosta? Hän viittaa alkuperäiseen Jumalan järjestykseen fariseusten hyökätessä Hänen kimppuunsa, yrittäen saada Herran ristiriitaan Mooseksen lakiin, joka salli avioeron ja josta siihen aikaan muodostettiin välinpitämättömästi ja kylmästi ratkaistava oikeus- ja riitakysymys. Hän palasi takaisin Jumalan järjestykseen, joka Mooseksen välityksellä annettiin kansalle. ”Mutta luomakunnan alusta Jumala on luonut heidät mieheksi ja naiseksi. Sen tähden mies luopuukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa.” Nämä ovat niitä ikivanhoja sanoja, jotka me kaikki tunnemme, mutta jotka liiton Herra tässä uudelleen vahvistaa. Jaak. 1:17 sanotaan: ”...jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa.” ”Sillä minä, Herra, en muutu.” (Mal. 3:6)

Jumala loi heidät molemmat, sanoo Herra, toisen mieheksi ja toisen naiseksi. Avioliitto on siis luonnon järjestys, asetettu luomisessa, kuten kesä ja talvi, kylmyys ja kuumuus, kylvö ja korjuu, päivä ja yö. Tämän luonnon järjestyksen Herra antoi ihmiskunnan parhaaksi, jotta se voisi elää ja kestää; sen ei tule laktata niin kauan kuin tämä maa on olemassa. Tämä maa vielä on olemassa ja on siihen asti, kunnes Herra ilmestyy taivaasta viemään verellä oste-

tut ikuiseen kotimaahan. Vasta Hänen ilmestyessään lakkautetaan avioliitto, sillä Herra sanoo: ”Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niin kuin enkelit taivaassa.” (Matt. 22:30).

Siten sanat: ”Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako” (Mark. 10:9), ovat aina voimassa, toisin sanoen niin kauan kuin tämä maa on olemassa. Tässäkään Jeesus ei kumoa, vaan täyttää. Sen vuoksi Hän pyhitti avioliiton ensimmäisellä ihmeellään Kaanaan häissä. Hän suojelee avioliiton pyhyyttä käskynsä varoittaen vakavasti: ”Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.” Apostolinsa välityksellä Hän valaisee aviosäädyn ylevyyttä tavalla, jota ei aikaisemmin ole ilmaistu. Eikö juuri apostoli Paavali esitä Ef. 5:25 helintä ja pyhintä kuvaa, miehen ja vaimon suhteesta avioliitossa, verratessa sitä Kristuksen ja Hänen seurakuntansa väliseen suhteeseen. Hän kehottaa miehiä rakastamaan vaimojaan ”niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä.”

Astukaamme avioliittoon tällä ajatuksella. Näiden kahden tulee olla yhtä, tulla yhdeksi, ei vain ulkonaisesti elämässään, vaan myös sisäisesti rakkauden siteellä. Sen tulisi olla itsestään selvää, että kahden ihmisen, jotka haluavat mennä elämänpituiseen liittoon, ”kunnes kuolema heidät erottaa”, tulee rakastaa toisiaan, ja voi heitä, elleivät he ole tästä tietoiset. Oikea rakkaus ei ole tunne, vaan mielen ja tahdon päivittäistä kasvamista. Se ei perustu molemminpuoliseen palvontaan ja jumaloimiseen, vaan hellimpään siveelliseen kunnioitukseen, jota puoliset ovat velvolliset osoittamaan toisiaan kohtaan. Kol. 3:14 apostoli Paavali kehottaa meitä: ”Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.”

Yksikään koti ei ole vapaa kärsimyksestä, ei ainoakaan elämä vaila kiusauksia. Avioliitossa tulee paljon suruja, jotka siihen asti ovat olleet täysin tuntemattomia. Ihmisiä

kohtaavat huolet ravinnosta ja lasten kasvatuksesta, sairauksista, vaikeuksista työelämässä ja kaikenlaiset onnettomuudet kohtaavat ihmistä. Silloin ”Kantakaa toistenne kuormia niin täytätte Kristuksen lain.” (Gal. 6:2), sen kautta molemmat osapuolet yhdistyvät vielä lujemmin rakkauden siteellä, joka tekee kahdesta yhden.

Ja kuitenkin se ei ole vielä tärkein kohta. Riippuu ihmisestä itsestään, miten lähelle toista päästään avioliitossa. Ihmiset eivät näe toisiinsa ihanteellisessa valossa, vaan sellaisina kuin he ovat, ja hyvin monien harhaluulojen täytyy kadota. Ketkään meistä eivät ole enkeleitä. Jokaisella on omat heikkoutensa, puutteensa ja kiusauksensa. Silloin täytyy olla kärsivällinen, vaieta, olla hiljaa ja toivoa rakkaudessa, joka ei koskaan katoa.

”Ajatus avioliitosta näyttää lumaovan monen nuoren mielen. Kaksi ihmistä tutustuu toisiinsa. Syntyy molemminpuolinen kiintymys, joka valtaa heidät kokonaan. Järki sokautuu ja arvostelukyky vaikennee. He eivät alistu mihinkään neuvoihin tai ohjaukseen, vaan haluavat itsepintaisesti pitää oman päänsä seurauksista välittämättä.” (Ellen G. White Sanomia Nuorisolle., s.453.)

Jos tämä on kuva alkuperäisestä Jumalan järjestyksestä, sellaisena kuin Herra sen esittää, niin meidän on vielä vastattava kysymykseen, johon meidän on vastattava, onko oikein, että mies eroaa vaimostaan - ja lisäksi vielä siihen - entä vaimo miehensä? Ymmärrämme tämän perusteella: Ei!

Avioliitto ei ole vapaa sopimus, jonka ihmiset voivat purkaa mielen mukaisesti. Paavali kirjoittaa avioliiton sitovuudesta: ”Mutta naimisissa oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehensä; mutta jos hän eroaa, niin pysyköön naimaton tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies saa hyljätä vaimoansa.” (1. Kor. 7:10,11.)

Paavalin ja muiden seurakunnan johtajien opetukset olivat ristiriidassa yhteiskunnassa vallitsevien tapojen kanssa. Tämä pieni lahkko, kris-

Kuva: Kallion perhealbumista

67 vuotta avioliitossa.

tityt, sai aikaan sen, että avioliitto lopulta hyväksyttiin. Se osoitti tietä nykyiselle käytännölle. Se lujitti uskoa yksiavioiseen, elämänpituiseen avioliittoon velvollisuutena Jumalan edessä, velvoitti jäseniä pysymään siinä, ja lopulta myös koko sivistynyt maailma omaksui tämän käytännön. ”Johanneksen suoran ja voimakkaan todistuksen kuunteleminen teki vaikutuksen Herodekseen, ja hän kysyi syvästi innostuneena, mitä hänen pitäisi tehdä tullakseen hänen opetuslapsukseksi. Johannes tiesi, että Herodes aikoi naida veljensä vaimon, jonka mies oli vielä elossa, ja uskollisesti ja peittelemättä hän sanoi Herodekselle, ettei se ollut lupallista. Herodes ei tahtonut tehdä mitään uhrausta. Hän meni avioliittoon veljensä vaimon kanssa, ja tämän vaikutuksesta hän otti kiinni Johanneksen ja pani hänet vankeuteen aikoen kuitenkin vapauttaa hänet.” (Ellen G. White Hengellisiä Kokeimuksia, s.174.)

”Jos mitä niin avioliittokysymystä pitäisi tutkistella huolellisesti ja kysellä vanhempien ja kokoneempien henkilöiden neuvoja. Ja ennen sen askeleen ottamista, joka liittyy kaksi ihmistä toisiinsa loppuiksi, tarvitaan, jos koskaan, Raamatun neuvoja ja rukouksin etsittävää jumalallista johdatusta.” (Ellen G. White Patriarkat ja Profeetat, s.156.)

Rakas lukija, sapatti ja avioliitto ovat kaksi asetusta paratiisista, mutta mitä vihollinen yrittää tänään tehdä sapatille? Hän haluaa, että tämä valo pantaisiin vakan alle, niin, hänellä on suuri viha niitä kohtaan,

jotka pitävät korkealla Jumalan käskyjä ja Jeesuksen Kristuksen todistusta kaikista taisteluista ja vaikeuksista huolimatta. Samoin hän haluaisi ravistella avioliiton perustusta ja asettaa väärään valoon. Seisokaamme uskollisina ja omantunnontarkkoina totuuden ja velvollisuuden perustuksella. ”Jos suostutte ja olette kuuliaisat, niin te saatte syödä maan hyvyttä.” (Jes. 1:19.)

”Kaikkien jumalaisuutta tunnustavien mitä pyhimpänä velvollisuutena on vartioida mieltään ja hillitä itseään ankarimmankin koettelemuksen alaisina. Ankarinkaan kiusaus ei kelpaa synnin puolustukseksi. Vaikka sielua painostettaisiin kuinka ankarasti, on rikkomus silti oma tekemme. Ei ole maan eikä helvetinkään vallassa pakottaa ketään tekemään paha. Jumala on varannut meille avun, ja Hänen voimassaan voimme voittaa.”

Onko teillä aikaa lapsillenne?

Sabine Interling

Mitä yhteistä on käsitteillä ”aika” ja ”lapset”? Molemmat ovat Jumalan lahjoja! Ajan lahjalla on suuri arvo. Joka päivä saamme sen uudelleen Jumalan lahjana. Mutta lapsetkin ovat Jumalan lahja: ”Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anti.” (Ps. 127:3)

Alku on ratkaiseva

Koska lapset ovat vaikutuksille alttiita, tarvitsemme aikaa ohjataksimme heidän tapojaan ja tahtoaan oikeaan suuntaan. Kun otamme huomioon elämämme lyhyiden, meidän tulisi alkaa ajoissa näyttää lapsille selvää suuntaa ja johtaa heitä sitä päämäärää kohti, joka heille on asetettu.

Ensimmäisinä elinvuosina määrätään suunta koko elämän ajaksi.

Vanhempien tulisi tuntea vastuu Jumalan heille uskomista lapsista, eikä heidän tässä tärkeässä kehitysvaiheessa tulisi antaa heitä vieraiden käsiin. On parempi sinä aikana luopua jostakin mukavuudesta tai elintasosta, ja hoitaa ja kasvattaa itse lapsensa. Se kannattaa.

Tosiasia kuitenkin on, että monet vanhemmat tuskin enää välittä-

vät lastensa kasvatuksesta. He jättävät arvokkainpansa, mitä heillä on, päivähoitajalle, lastentarhanopettajalle, opettajalle, tai yksinkertaisesti kadulle, voidakseen mennä töihin tai ajaa omaa etuaan. Toisten vanhempien kohdalla, itsensä toteuttaminen vie niin suuren osan, että vaikka heidän lapsensa todennäköisesti ovat aineellisesti hyvin varustettuja, niin inhimillinen tai sielullinen alue näännyy. On kylläkin äitejä, jotka suurten vaikeuksien pakottamina joutuvat laiminlyömään oman vastuunsa kasvattajina. Monista syistä vanhemmilla on yhä vähemmän vaikutusta lastensa kehitykseen.

Aikaa vaikutuksellenne

Jos teillä on hyvin vähän tai ei ollenkaan aikaa lapsellenne, niin hän kuluttaa aikansa muihin asioihin. Ovatko nämä ”muut asiat” arvokkaita ja hyödyllisiä, se jää kyseenalaiseksi.

Ihmisen luonteeseen painavat leimansa ne asiat, joille hän on alttiina.

Ajatelkaamme televisiota, joka on monissa paikoissa otettu toimin-

taterapiaksi. Professori Werner Glogauer Augsburgin yliopistosta totesi, tehtyään kahden vuoden tutkimuksen 1400: lle peruskoululaiselle, että 55% haastatelluista lapsista katsoo televisiota 30 tuntia viikossa. Vähäisen opettavaisen ohjelman ohella siinä on paljon huonoa katseltavaa: raakuutta, väkivaltaa, valhetta, murhia, aviorikoksia ja paljon muuta.

Professori Glogauer totesi, että toimintapainotteiset, väkivaltaiset ohjelmat kuvaruudussa yhdessä pitkään istumisen aiheuttaman liikunnanpuutteen kanssa johtavat hillittömään ja hyökkävään käytökseen. Myös tietokonepeleillä on samankaltaisia vaikutuksia. Ne asettavat pelaajan epätodelliseen maailmaan; lapset tulevat kärsimättömiksi, rauhattomiksi, keskittymiskvyttömiksi, ja heidät on vaikea motivoida saavuttamaan pitkäjännitteisyyttä vaativia päämääriä. Kun käytetään paljon elektronisia tiedotusvälineitä lukeminen jää vähemmälle. Televisiota paljon katsovista 6-10 vuotiaista lapsista 73% ei lue milloinkaan tai joskus yhden kirjan. Lukeminen on tärkeää lasten kehitykselle. Lukemalla lapsi saa mielikuvia ja mielikuvituskykyä.

Kuitenkin myös lukumateriaalissa vaanii paljon vaaroja. Lukemalla lapsi ottaa vastaan viestejä. Tämä on myös kirjoitetun sanan tarkoitus.

Mutta useimmissa kirjoissa nämä viestit eivät ole tosia (kaikenlaiset mielikuvituskertomukset) ne välittävät arvoja, jotka saavat lapsen etäännyttämään luonnollisuudesta ja elämän tarkoituksesta. Erityisesti nuorisolehdissä kaikki moraaliset arvot jätetään taka-alalle, paljon asetetaan kyseenalaiseksi, ja esitetään uutta näennäisesti parempaa näkemystä elämästä. Vanhemmat ovat

usein jääneet pelkiksi elättäjäksi, joilla ei ole enää mitään tekemistä nuorison ”yksityiselämän” kanssa. Vaaditaan seksuaalista vapautta, usein houkutellaan vieläpä okkulttiin kokemuksiin.

Emme voi pitää lapsiamme kaukana kaikista kielteisistä vaikutuksista, mutta meidän kauttamme he voivat saada elämälleen paljon myönteisiä vaikutteita. Apostoli Paa-

vali kirjoitti: ”Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.” (Fil. 4:8)

On täysin mahdollista muodostaa perhe-elämä niin kiinnostavaksi ja vaihtelevaksi, että se tulee lapselle tärkeämmäksi kuin ystävät, elokuvat, musiikki ja huono lukeminen.

Alusta asti lapsille pitää välittyä turvallisuuden tunnetta lämpimässä, hellässä kodissa. Siihen kuuluu katseyhteys, hellyyden osoittaminen, vanhempien läheisyys ja puhekontaktit. Kauneimmat lelut eivät korvaa keittiötä, missä äiti laittaa terveellistä ruokaa ja lapsi voi auttaa. Samalla he voivat keskustella paljon. Siten suhde lapseen syvenee. Kun lapset tuntevat itsensä rakastetuiksi, he tekevät mielellään jotakin äidilleen tai isälleen.

Vanhempien tulisi lukea lastensa kanssa Jumalan sanaa eri tavoilla, lapsen tajuisesti, heidän ikänsä ja käsityskykynsä mukaan, antaa heille joka päivä jotakin arvokasta Raamatusta. Myös musiikin opettaminen auttaa lapsen kehittämisessä.

Luonto on hyvä opettaja lapsille.

Eläin- ja kasvikunnan tutkiminen vaikuttaa rauhoittavasti.

Luonnon suuruus ja rauha vaikuttavat syvästi, aikuisten lisäksi erityisesti lapsiin.

Lapsille on tarpeellista, että heitä iän mukaan motivoidaan työhön. Kiitollisena he ottavat vastaan tunnustuksen suoritetusta työstä.

Jokaiselle ihmiselle, myös lapsille, on tärkeää tietää, että häntä tarvitaan. Jollei sitä tunnetta ole, ihminen yrittää yleensä täyttää tämän tyhjän tilan hyödyttömillä asioilla. Jokaisen äidin ja isän tulisi tarkkaila lapsiaan heidän leikkiessään ja tehdessään tehtäviä ja oppia tuntemaan, millaisia lahjoja Luoja on heille antanut. Silloin nämä lahjat voivat kehittyä oikealla tavalla.

Pieni leipuri.

Kuva: Matti Kuusela

Lasten pitäisi osallistua vanhempiensa hengelliseen elämään, siis rukoukseen, iloihimme, mutta myös joihinkin huoliimme. Siten lapsi oppii tuntemaan Jumalan apua.

Aikaa leikkimiseen

Mitä enemmän vanhemmat käyttävät aikaa leikkimiseen lasten kanssa, sitä enemmän he edistävät lastensa henkistä ja sosiaalista kehitystä. Valitessanne leikkejä ottakaa huomioon muutamia tärkeitä kriteerejä: leikit, joilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa tai joissa pitäisi osallistua toimintoihin, jotka oikeassa elämässä ovat kielletty-

jä (esim. sota), eivät ole sopivia. Suositeltavia leikkejä ovat ne, joissa yhteistyö korostuu. Siinä ei ole kysymys kilpailusta, jossa toinen lapsi voittaisi toisen, vaan siinä voivat kaikki yhdessä voittaa.

Aikaa oppimiseen

Kun lapsilla on vaikeuksia koti-tehtävissä, meidän tulisi vaivautua rauhassa selittämään heille näitä tehtäviä. Meidän pitäisi tietää, mikä kiinnostaa lapsiamme, millaisia kirjoja he lukevat, minkälaisen leikkiteveiden kanssa he ovat ja minkälaisia ohjelmia he katsovat, voidaksemme puhua heidän kanssaan heidän ko-

kemuksistaan. Siinä voidaan antaa heidän arvomaailmalleen selviä perusteita, jotka auttavat lapsia tekemään eron totuuden ja erehdyksen välillä.

Lapsemme tarvitsevat vanhempia, joilla on heille aikaa, jotka leikkivät heidän kanssaan, puhuvat heidän kanssaan ja tarkkailevat luomisihmeitä heidän kanssaan. Ihmiskunta tarvitsee isiä ja äitejä, jotka ottavat lapsensa syliinsä ja kertovat heille Jumalan ihanuudesta, Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta, taivaallisesta Isästä. Yrittäkää sitä! Jumala palkitsee sen teille.

Kuva: Reijo Jyrkinen

Yhteiset harrastukset.

Käyttäytyminen

”Rakkaus ei käyttäydy sopimattomasti.”

Ellen G. White

Kohteliaisuudelle annetaan liian vähän arvoa. Monilta, jotka ovat sydämeltään hyväntahtoisia, puuttuu ystävällisyyttä esiintymisessä. Monet, jotka herättävät kunnioitusta rehellisyydellään ja suoruuksellaan, ovat valitettavan puutteellisia ystävällisyydessä. Tämä puute pilaa heidän omaa onneaan ja vähentää heidän muille suorittamansa palvelun merkitystä. Epäkohteliaat menettävät pelkäästä ajattelemattomuudesta useita elämän suloisimmista ja hyödyllisimmistä kokemuksista.

Iloisuutta ja kohteliaisuutta tulisi erityisesti vanhempien ja opettajien viljellä. Kaikkialla voi olla iloiset kasvot, lempeä ääni ja kohtelias esiintymistapa. Nämä ovat henkilökohtaisen vaikutusvoiman perusedellytyksiä. Iloinen, aurinkoinen käytös miellyttää lapsia. Jos osoitat heille ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta, niin he ilmaisevat samaa mielenlaatua sinua ja toisiaan kohtaan.

Oikeaa kohteliaisuutta ei opita pelkällä seurustelusaantöjen noudattamisella. Sopivaa käytöstä on osoitettava kaikkina aikoina. Kunhan vain periaatteista ei tarvitse tinkiä, hienotunteisuus toisia kohtaan johtaa mukautumaan tunnustettuihin tapoihin. Oikea kohteliaisuus ei edellytä periaatteista luopumista sovinnainten tapojen vuoksi. Se ei tunnusta ihmisten välisiä luokkarajoja. Se opettaa itsekunnioitusta, kunnioittamaan ihmistä ihmisenä ja antamaan arvoa jokaiselle suuren ihmisperheen jäsenelle.

On vaara antaa liian suuri arvo pelkille tavoille ja muodoille ja uhrata liian paljon aikaa opetukselle näillä alueilla. Elämä vaatii ututteraa ponnistusta jokaiselta nuorelta. Elämän tavallisetkin tehtävät ovat usein kovia ja vastenmielisiä. Vielä suuremmissa määrin tämä pitää paik-

kansa työskenneltäessä maailman tietämättömyyden ja kurjuuden raskeaan taakan keventämiseksi. Tällaisessa elämässä pelkillä sovinnaisilla tavoilla ei ole paljontaan merkitystä.

Monet, jotka panevat suuren painon seuraelämän säännöille, eivät paljontaan arvosta mitään sellaista, mikä ei vastaa heidän keinotekoisia käyttäytymisnormejaan - olipa kysymyksessä kuinka erinomainen asia hyvänsä. Se on väärää kasvatusta. Se kasvattaa arvostelemaa ylpeyttä ja ahdasta eristäytyneisyyttä.

Todellisen kohteliaisuuden perusolemuksena on huomavaisuus toisia kohtaan. Varsinaista, kestävästä kasvatusta on se, joka tekee ihmisen avarasydämisemmäksi ja edistää kaikkien kohdistuvaa hyväntahtoisuutta. Se niin kutsuttu sivistys, joka ei johda nuorta kunnioittamaan vanhempiaan, pitämään arvossa heidän avujaan, suhtautumaan kärsivällisesti heidän puutteisiinsa ja osoittamaan avuliaisuutta heille heidän tarpeissaan, on epäonnistunut. Se on epäonnistunut, ellei se tee häntä hienotunteiseksi ja helläksi, jalomieliseksi ja avuliaaksi nuoria, vanhoja ja onnettomia kohtaan ja kohteliaaksi kaikkia kohtaan.

Ajatusten ja tapojen todellinen hienous opitaan paremmin jumalallisen Opettajan koulussa kuin millään asetettujen sääntöjen noudattamisella. Kun hänen rakkautensa valtaa sydämen, se jalostaa luonnetta tavalla, mikä muovaa sen hänen luonteensa kaltaiseksi. Tämä kasvatusta antaa taivassyntyistä arvokkuutta ja sopivaisuudentajua. Se antaa mielen suloisuutta ja esiintymistavan hienostuneisuutta, jolle suuren maailman seurapiirien pinnallinen kiilto ei koskaan voi vetää vertoja.

Raamattu kehottaa olemaan koh-

telias. Se esittää monta valaisevaa esimerkkiä epäitsekästä hengestä, jalosta ystävällisyydestä ja miellyttävästä mielenlaadusta, jotka ovat luonteenomaisia todelliselle kohteliaisuudelle. Nämä ovat vain Kristuksen luonteen heijastusta. Kaikki maailmassa esiintyvä todellinen hellyys ja kohteliaisuus - myös niiden keskuudessa, jotka eivät tunnusta hänen nimeään - on hänestä. Hän toivoo näiden piirteiden kuvastuvan täydellisesti hänen lapsistaan. Hänen tarkoituksensa on, että ihmiset näkisivät meissä hänen kauneutensa.

Arvokkain esitys, mitä koskaan on kirjoitettu seurustelutavoista, on Vapahtajan antama kallisarvoinen ohje samoin kuin se lausunto, jonka Pyhä Henki antoi apostoli Paavalin kautta - sanat, joiden tulisi olla lähtemättömästi kirjoitettuna jokaisen ihmisolennon mieleen, olipa hän vanha tai nuori:

”Että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut” (Joh. 13:34).

*”Rakkaus on pitkämielinen,
rakkaus on lempeä;
rakkaus ei kadehdi,
ei kerskaa,
ei pöyhkeile,
ei käyttäydy sopimattomasti,
ei etsi omaansa,
ei katkeroidu,
ei muistele kärsimäänsä pahaa,
ei iloitse vääryydestä,
vaan iloitsee yhdessä totuuden
kanssa;
kaikki se peittää,
kaikki se uskoo,
kaikki se toivoo,
kaikki se kärsii.
Rakkaus ei koskaan häviä”
(1. Kor. 13:4-8).*

Toinen kallisarvoinen hyve, jota olisi huolellisesti vaalittava, on kun-

nioitus. Oikean kunnioituksen Jumalaa kohtaan vaikuttaa hänen äärettömän suuruutensa tunto ja hänen läsnäolonsa tajuaminen. Tämä Näkymättömän tunto olisi painettava syvälle jokaisen lapsen sydämeen. Rukoushetkeä ja -paikkaa ja yleistä jumalanpalvelusta lapsi olisi opetettava pitämään pyhänä, koska Jumala on siellä. Kun kunnioitus ilmenee asennossa ja esiintymisessä, syvenee sitä ylläpitävä tunne.

Hyvä olisi nuoren ja vanhan tutkia ja miettiä sekä usein toistaa niitä Pyhän Raamatun sanoja, jotka osoittavat, miten Jumalan erikoisen läsnäolon leimaamaa paikkaa tulisi kunnioittaa. ”Riisu kengät jalastasi”, Jumala käski Moosesta palavan pensaan luona, ”sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa” (2. Moos. 3:5).

Kun Jaakob näki enkelinäyn, hän huudahti: ”Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt. - - Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti” (1. Moos. 28:16,17).

”Herra on pyhässä temppeleissänsä, hänen edessään vaietkoon kaikki maa” (Hab. 2:20).

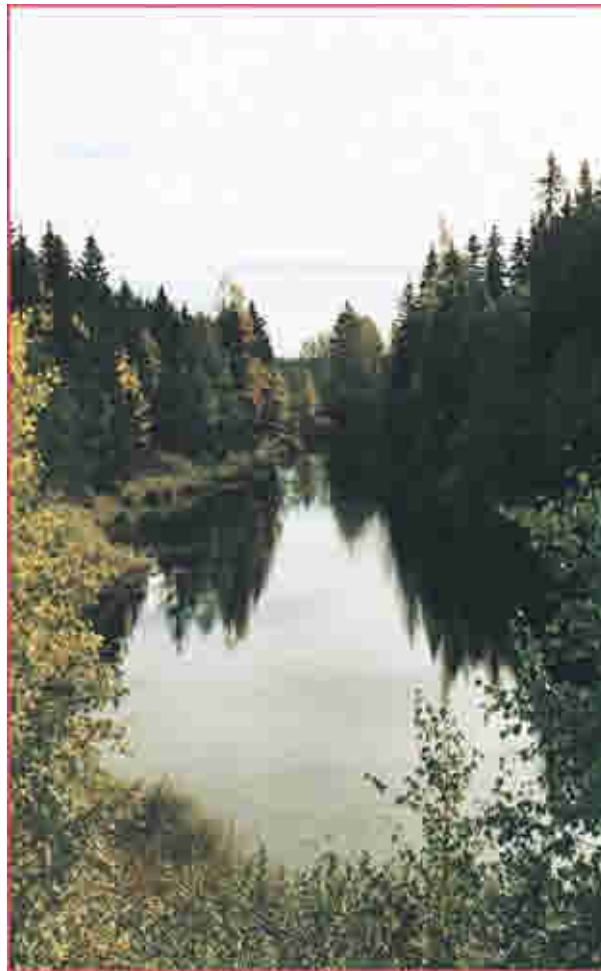
”Herra on suuri Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalien. Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Herran, meidän Luojamme, eteen.”

”Hän on meidän tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat. Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten.

Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä” (Ps. 95:3-6; 100:3,4).

Kunnioitusta olisi osoitettava myös Jumalan nimelle. Tätä nimeä ei saisi koskaan lausua kevytmielisesti tai ajattelemattomasti. Rukouksessakin olisi vältettävä sen alituisia tai tarpeetonta toistamista. ”Pyhä ja peljättävä on hänen nimensä” (Ps. 111:9). Sen lausuessaan enkelit peittivät kasvonsa. Millä kunnioituksella meidän langenneiden ja syntisten tulisikaan ottaa se huulillemme!

Meidän tulee kunnioittaa Jumalan sanaa. Painetulle Raamatulle tulisi osoittaa kunnioitusta siten, ettei sitä koskaan aseteta alhaiseen käyt-

Luonnon harmonia. Kuva: Matti Kuusela

töön tai käsitellä huolimattomasti. Raamatun tekstiä ei tule koskaan lausua leikkiä laskien tai mukailta johonkin sukkeluuteen sopivaksi. ”Jokainen Jumalan sana on taattu”, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua” (Sananl. 30:5; Ps. 12:7).

Ennen kaikkea opetettakoon lapsille, että oikeaa kunnioitusta osoitetaan kuuliaisuudella. Jumala ei ole käskennyt mitään, mikä olisi toisarvoista, eikä mikään muu kunnioituksen osoittaminen miellytä häntä siinä määrin kuin kuuliaisuus sille, mitä hän on puhunut.

Kunnioitusta tulisi osoittaa Jumalan edustajille - sananjulistajille, opettajille ja vanhemmille, jotka ovat kutsutut puhumaan ja toimimaan hänen sijastaan. Heitä kunnioittamalla kunnioitetaan Jumalaa.

Vielä Jumala on käskennyt osoittamaan hellää kunnioitusta iäkkäitä ihmisiä kohtaan. Hän sanoo: ”Harmaat hapsot ovat kunnian kruunu”

(Sananl. 16:31). Ne kertovat käydyistä taisteluista ja saavutetuista voitoista, kannetuista taakoista ja vastustetuista kiusauksista. Ne kertovat väsyneistä ja loista, jotka lähestyvät leposijaansa, ja paikoista, jotka pian tulevat olemaan tyhjinä. Autettakoon lapsia ajattelemaan tätä, ja he ovat halukkaat tasoittamaan vanhusten tietä kohteliaisuudellaan ja kunnioituksellaan. He lisäävät nuoren elämänsä viehättävyyttä ottamalla vaarin käskystä: ”Nouse harmaapäin edessä ja kunnioita vanhusta” (3. Moos. 19:32).

Isien, äitien ja opettajien on tarpeen antaa suurempi arvo sille vastuulle ja kunnialle, minä Jumala on heille antanut tekemällä heidät

omaksi edustajakseen lapsille. Joka-päiväisessä kanssakäymisessä ilmaistu luonne tulkitsee lapsille - edullisesti tai epäedullisesti - seuraavat Jumalan sanat:

”Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.” ”Niin kuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä” (Ps. 103:13; Jes. 66:13). Onnellinen se lapsi, jossa tällaiset sanat heittäivät rakkautta, kiitollisuutta ja luottamusta, samoin se lapsi, jolle isän ja äidin ja opettajan helläsydämyisyys, oikeudenmukaisuus ja kärsivällisyys tulkitsevat Jumalan rakkautta, oikeamielisyyttä ja kärsivällisyyttä. Onnellinen se lapsi, joka maallisille hoivaajilleen osoitetun luottamuksen, alistuvaisuuden ja kunnioituksen avulla oppii luottamaan, tottelemaan ja kunnioittamaan Jumalaansa. Se, joka antaa lapselle tai oppilaalle sellaisen lahjan, antaa hänelle aarteen, joka on kallisarvoisempi kuin kaikkien aikojen varallisuus - aarteen, joka on yhtä kestävä kuin ikuisuus.

Unen vaikutus terveyteemme

Siegmund Gutknecht, Saksa

Vanhempien ja lasten terveys edistää perheen onnea. Kun vanhemmat iloitsevat hyvästä terveydestä ja perheen lapset säteilevät terveyttä, silloin koti on onnellinen paikka, jossa on hyvä olla.

Jos vain yksikin perheenjäsen on sairas, se vaikuttaa koko perheeseen. Vanhemmat niin kuin sisaruksetkin ovat huolissaan sairaasta perheenjäsenestä. Jos kyseessä on vaikea krooninen sairaus tai parantumaton tauti, niin koko perhe joutuu surun, epävarmuuden ja tuskan valtaan. Jo tästäkin syystä niin vanhempien kuin lastenkin tulisi arvostaa tätä kallisarvoista terveyden lahjaa ja tehdä kaikkensa säilyttääkseen sen.

Yksikään ihminen ei pysty kuvittelemaan, millaista elämä olisi ilman sairautta ja vaivoja. Silloinkaan, kun tunnemme itsemme terveeksi ja voimakkaaksi, emme pysty täydelliseen fyysiseen ja psyykkiseen suoritukseen. Mutta kuitenkin Raamattu kertoo meille, että Jumala antoi ihmiselle, joka oli luomistyön kruunu, täydellisen terveyden ja varasi hänelle onnellisen, ikuisesti kestävä elämän, jos hän vain pysyisi kuuliaisena Jumalan käskyille ja vapaana synnistä. Itse asiassa me emme pysty kuvittelemaankaan sellaista vai-voista vapaata tilaa.

Nykyään me hoidamme pieniä-

kin vaivoja paljoilla lääkkeillä. On apteekkeja ja lääkäreitä, jotta elämä saataisiin mahdollisimman kivuttomaksi, mutta emme ota huomioon, myrkyttävätkö nämä aineet elimistöömme. Emme pysty kuvittelemaankaan, että voisimme luopua kaikista näistä helpotusta lupaavista lääkkeistä. Ihmiskunta on niistä riippuvainen.

Ihmiskunnan alussa ei ollut näin. Silloin ei ollut lääkäreitä eikä apteekkeja, sillä Aadam ja Eeva iloitsivat täydellisestä terveydestä. Niin olisi voinut olla myös heidän lastensa ja lastenlastensa laita, ellei tottelemattomuus, joka ilmeni syntiinlanke- muksessa, olisi tuhonnut Jumalan luomaa olentoa. Sairaus voidaan nähdä synnin seurauksena. Kaikki sellainen, mikä on vastoin Jumalan järjestystä, on syntiä. Tätä järjestystä ei ole milloinkaan rikottu niin pahasti kuin nykyään.

Kun ajattelemme sellaisia ihmiskunnan vitsauksia kuten esimerkiksi syöpä, sydän- ja verisuonisairaudet, aids, ja monet muut, emme saa jättää huomiotta, että noin yhdeksän sairastumista kymmenestä johtuu henkisistä syistä.

Eräs naiskirjailija kirjoittaa seuraavaa: ”Meidän tulisi painottaa henkisen puolen vaikutusta fyysiseen puoleen ja päinvastoin. ... Sa-

moin meidän tulee tuoda esille tahdonvoiman ja itsehillinnän merkitys niin terveyden ylläpitämiselle kuin sen palauttamisellekin. Meidän tulee kiinnittää huomiota myös ärty- myksen, tyytymättömyyden, itse- kyyden ja epäpuhtaiden ajatusten tuhoisaan vaikutukseen, ja toisaalta iloisuuden, epäitsekkyuden ja kiitolisuuden ihmeelliseen elämää anta- vaan voimaan.”

Raamatussa on psykologinen to- tuus, joka meidän tulisi muistaa: ”Terveudeksi on iloinen sydän.” (Snl.17:22.) Raamatussa sanotaan myös, että ”lemevät sanat” (Snl. 16:24) eivät ainoastaan lohduta sie- lua, vaan myös lääkitsevät luita.

”Mielen ja kehon välillä on hy- vin läheinen yhteys; kun toinen niis- tä kärsii, se vaikuttaa myös toiseen. Mieliala vaikuttaa terveyteen paljon enemmän, kuin mitä monet kuvitte- levatkaan. Monet sairaudet, joista ihmiset kärsivät, ovat seurausta hen- kisestä masennuksesta. Huoli, pel- ko, tyytymättömyys, katumus, syyllisyys, epäluottamus, kaikki sellai- nen vaikuttaa elinvoimia vähentä- västi ja edistää rappeutumista ja kuo- lemaa. ...

Rohkeus, toivo, usko, myötätun- to ja rakkaus edistävät terveyttä ja pidentävät ikää. Iloinen mieli mer- kitsee terveyttä keholle ja voimaa

sielulle. Iloinen sydän edistää parannemista.

Kristus on elämän lähde. Monet tarvitsevat selvempää tuntemusta Hänestä; heitä tulisi opettaa kärsivällisesti ja ystävällisesti mutta kuitenkin vakavasti, miten taivaan parantavat voimat pääsevät koko ihmiseen. Kun Jumalan rakkauden kirkas valo valaisee sielun hämärtyneet sopukat, rauhaton väsymys ja tyytymättömyys katoavat, tyytyväisyys ja ilo antavat hengelle voimaa ja keholle terveyttä ja energiaa.”

Uni parannuskeinona

”Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.” (1. Moos. 1:5.)

Näin sanotaan Raamatussa, ja kun luemme edelleen, kertomus jatkuu viikon loppuun asti.

Monia lukijoita saattaa ihmetyttää, että ilta tulee ennen aamua, mut-

ta Luoja on viisauudessaan ihmisymmärrykselle käsittämätön. Mutta jos ajattelemme loogisesti, niin huomaamme, että se on johdonmukaista ja myös psykologisesti katsottuna paras järjestys. Milloin päivän tulisi alkaa, ellei juuri silloin, kun aurinko painuu taivaanrannan taakse ja asettaa rajan kuluneen päivän huolille ja työlle? Auringon laskeutumiseen ja yön tuloon päättyy päivä. Seuraava päivä voi onnistua vain, jos valmistaudumme sitä varten sitä edeltävänä yönä. Päivän aloittaminen hyvin merkitsee siis sen aloittamista auringon laskiessa. Edellinen päivä on kulunut kaikkein ongelmiseen, erehdyksineen, laiminlyönteineen, ja onneksi myös myönteisine puolineen, ja nyt pitää tehdä suunnitelmat seuraavaa päivää varten.

Ensiksi pitää huolehtia ruumiillisesta hyvinvoinnista, sillä vain hyvin levännyt ihminen voi voittaa helposti vastoinkäymiset ja vaikeudet, hallita mielialojaan ja onnistua työs-

sään. Niinpä hyvin järjestäytyneessä kodissa levolla, joka poistaa kuluneen päivän väsymyksen ja vahvistaa ihmistä seuraavan päivän velvollisuuksia varten, on hyvin suuri merkitys. Ihmisten tulisi nykyään huolehtia siitä hyvin tarkkaan.

Nykyajan yhteiskunta tuskin tuntee oikeaa unta, unta, joka täysin rentouttaa kehon. Nukkumisaika lyhenee. Päivän kiireiset toimet, jotka jatkuvat usein yöhön asti, vaarantavat yön lepoa, riippumatta siitä, onko kyse työstä tai harrastuksista. Kirkkaasti valaistut kadut, liikenteen melu, räikeät mainokset, huvittelu- ja televisio lyhentävät yön lepoa, jonka luonto on varannut, jotta yllirasittuneet hermot saisivat uutta voimaa.

Tässä yhteydessä voidaan mainita, että kyse ei ole ainoastaan unen pituudesta vaan myös rentoutumisen asteesta, joka saavutetaan unen aikana. Jos ilta kuluu myöhään puuhastelun merkeissä, se saa hermot ki-

Kuva: Matti Kuusela

Lapsen uni.

reälle, mikä taas rasittaa hyvin paljon seuraavan päivän toimia. Herätessä keho ei ole vielä lepääntynyt. Aloitamme haluttomina uuden päivän, vain siksi, koska keho ja aivot ovat vielä väsyneitä. Mutta jos olemme menneet ajoissa nukkumaan, ja meidän kehomme ja mieleemme ovat saaneet vähintään kahdeksan tunnin virkistävän ja vahvistavan unen, silloin aloitamme iloisina ja rohkeina uuden päivän.

Riittävän unen määrä vaihtelee yksilöllittäin. Se, miten monta tuntia unta kukin tarvitsee, riippuu siitä, paljonko voimia on päivän aikana kulutettu. Mielialan vaihtelut ja hermojen rentoutuminen eivät määrää ainoastaan unen laatua vaan myös hermojen palautumiseen vaadittavaa aikaa. Tässä täytyy ottaa huomioon monia seikkoja, kuten ikä, yleinen terveydentila ja päivän aikana tarvittu hermojen käyttö.

Kokemus on osoittanut, että usein on hyvin vaikea varata riittävän pitkä aika nukkumiselle; jopa nuorimmat lapset haluavat osallistua kaikkiin huvituksiin. Sitä paitsi illallisaika on usein liian myöhään, niin ettei jää yhtään aikaa rentoutumiseen ennen nukkumaan menoa, ei mahdollisuutta viettää aikaa perheen kanssa, mikä olisi niin mukavaa ja edesauttaisi perheen onnea, ei aikaa rakentavaan yhdessäoloon, ei aikaa luottamukselliseen keskusteluun aviopuolisoiden ja muiden perheenjäsenten välillä, mutta ei myöskään aikaa sydämelliselle kiintymykselle ja rakkaudelle.

Hyvin harvat ihmiset haluavat mennä nukkumaan heti illallisen jälkeen. Se ei ole ruuansulatuksellekaan hyväksi. Yleensä illallinen tulisi nauttia hyvissä ajoin, jotta jokainen saisi sen levon, joka tekee ihmisen aamulla virkeäksi ja terveeksi. Siinä tapauksessa astiatkin ehtii vielä pestä nopeasti, jotta vaimollakin olisi ilta vapaata. Siellä, missä on yhteistyöhenkeä ja todellista kohteliaisuutta, perheenjäsenet eivät jätä perheenäitiä yksin pesemään astioita keittiöön ja lähde itse pitämään hauskaa tai lepäämään. Kun kaikki auttavat iloisesti, astioi-

den pesemisestäkin tulee mukavaa puuhaa.

Illalla tulisi välttää huolella kaikkia sellaisia aiheita, jotka voivat synnyttää huolta tai kiihtymystä. Ilta ei ole hyvä aika ratkoa ongelmia. Silloin kyky arvioida asioita selkeästi ja rauhallisesti on jo vähentynyt. Siksi on parempi jättää sellaiset asiat aamupäiväksi, jolloin ymmärrys on selkeä ja mieli virkeä.

Kun ilta alkaa hämärtyä, on tullut aika kiittää Taivaallista Isää saaduista siunauksista ja suoritetusta päivän työstä. Sellaisen illan luottamuksellinen ilmapiiri antaa syvän, virvoittavan unen.

Uni, osa meidän elämäämme

Uni muodostaa luonnollisen vastakohtan työllemme. Ihminen tarvitsee riittävästi unta, sillä liian vähäinen uni merkitsee kehomme riistämistä, mikä kostautuu katkerasti vuosien kuluessa. Valitettavasti monet luulevat, että he saavuttavat enemmän, kun he luopuvat muutamasta tunnista tarpeellista unta.

”Rauhassa minä käyn levolle ja nukun, sillä sinä, Herra, yksin annat minun turvassa asua.” (Ps. 4:9.) Voimmeko kaikki sanoa näin? Vai onko unettomuus ongelmamme? Monet ihmiset, niin nuoret kuin vanhatkin, ja terveet niin kuin sairaatkin eivät saa nukuttua yöllä. Unetomilla öillä on monille meistä suuri merkitys. Eivät kaikki voi sanoa kuten Daavid: ”Minä käyn levolle ja nukun; minä herään, sillä Herra minua tukee.” (Ps. 3:6.)

Terve uni antaa voimaa, työntoa, iloista mieltä ja virkistystä. Uni on Jumalan lahja, se suojaa hermojärjestelmäämme ympäristöltä, sillä unessa meidän kehomme rentoutuu ja saa uutta energiaa.

Hufeland on sanonut: ”Nukkumisaika ei ole mitään muuta kuin tauko tehokkaassa elämässä.”

Uni ja lepo ovat välttämättömiä taukoja kehomme elämänrytmissä. Uni voi olla toipumisessa tärkeämpää kuin ravinto; unessa meidän koko elimistömme latautuu uudel-

leen. Unitila on elintärkeä rentoutumisprosessi koko elimistömme normaalisen toiminnan turvaamiseksi. Niinpä hyvin nukkunut ihminen tuntee itsensä aamulla kuin uudestisyntyneeksi. Jokainen herääminen on uusi syntymä.

Niin kuin moni muukin asia ihmisen elämässä, niin unikin on yksi arvoitus meidän olemassaolossamme. Vaikka nukkumisongelmat ovatkin vielä melko lailla hämärän peitossa, on kuitenkin koottu paljon uutta tietoa unen luonteesta, nukkumismekanismista.

”Ihminen ei nuku, koska hän on väsynyt, vaan hän nukkuu, ettei tulisi väsyneeksi.” Klararedas.

Ellei ihminen seuraa omaa unen tarvettaan, hän vahingoittaa terveyttään!

”Nuku puolet elämästäsi, niin elät toisen puolen kaksinkertaisesti.”

Vaihtelu unen ja valvetilan välillä, levon ja energian käytön välillä, on sisäisen rytmin määräämä, ja se liittyy päivittäiseen valon ja pimeyden vaihteluun. Lentomatikustajat huomaavat usein, miten vaikeaa on sopeutua muuttuneeseen ryhtiin. Pitkän lentomatikan jälkeen kestää yleensä kahdeksasta kymmeneen päivää, ennen kuin kaikki elimistön toiminnot ovat sopeutuneet uuteen päiväryhtiin.

Kuten yleisesti tunnetaan, ennen keskiyötä uni on parasta. Ei suotta sanota, että pitäisi mennä nukkumaan samaan aikaan kanojen kanssa ja herätä kukonlaulun aikaan. Unen fysiologinen kesto vaihtelee tunnetusti iän myötä. Kun pikkulapsi tarvitsee ensimmäisen ikävuotensa lopulla noin 18 tuntia unta päivittäin, vähenee unen tarve leikki-ikäisillä kahdestatoista viiteentoista tuntiin; kouluiässä lapsi selviää yhdeksästä yhteentoista tunnilla; viidennentoista ja viidennenkymmenennen ikävuoden välillä unen tarve vaihtelee kahdeksan ja yhdeksän tunnin välillä; kuuttakymmentä ikävuotta lähes työssä se laskee kuudesta seitsemään tuntiin ja korkeammassa iässä vieläkin vähempään. Myös unen syvyys laskee iän myötä.

Unen syvyys eli unikäyrä on jokaisella yksilöllä erilainen. Mitä sy-

vempää uni on, ja mitä vähemmän siinä on häiriötä, sitä virkistävämpää se on. Yleensä uni on kaikkein syvintä noin tunnin kuluttua nukahtamisesta, sitten se kevenee. Ihmisillä on erotettavissa kahdenlaista nukumista:

1. Lyhytunisilla eli ”päivätyöläisillä” saavutetaan nopeasti nukahtamisen jälkeen syvin uni, kuten ruumiillista työtä tekeillä usein on.

2. Pitkäunisia eli ”yötyöläisillä” unen vähäisempi syvyysmaksimi saavutetaan usein hitaammin, ja sitä seuraa kevyempi univaihe, minkä jälkeen uni jälleen syvenee. Näillä ihmisillä, jotka usein tekevät henkistä työtä, on vaikeuksia nukkua läpi koko yön.

Unirythmi riippuu mm. elintaivoista, vapaa-ajan vietosta sekä myös nautintoaineiden ja kiihottavien aineiden käytöstä. Tupakoitsijan nukkumiskäyrä osoittaa esimerkiksi aamulla hyvin syvän unen vaiheen; herätyskello säikäyttää hänet syvästä unesta hereille, ja hän on

aamuisin huonolla tuulella ja saavuttaa suoritusluunsa vasta pitkän ajan kuluttua heräämisestä.

Luumme Raamatusta ensimmäistä kertaa unesta 1. Moos. 2:21. Emme voi selvitä ilman sitä; se kuuluu meidän luontoomme ja on osa todellista luomisjärjestystä. Sillä niin kuin Jumala loi pysyvän rytmin meidän toiminnallemme - kuusi päivää työtä ja sitten lepopäivä (2. Moos. 20:8-11), niin Jumala on myös määrännyt yön ja päivän vaihtelun (1. Moos. 3:1-5). Päivä on työaikaa ja yö on lepoa ja rentoutumista varten.

Jos ihminen ei saa unta, hän on seuraavana aamuna väsynyt, hermostunut ja tyytymätön. Uusi päivä näyttää hänestä harmaalta, vaikka aurinko paistaisikin kirkkaalta taivaalta.

Miksi monet ihmiset eivät saa unta?

Miksi niin monet ihmiset kärsi-

vät unettomuuden vitsauksesta? Unettomuus kuuluu aikamme ilmiöihin, ja voimme löytää monia eri syitä unihäiriöiden syntyyn. Unettomuuden ongelma oli tunnettu jo muinoin, mutta silloin siitä kärsittiin vain, kun kivut tai huoli vei unen. Nykyään huonon tai riittämättömän unen syyt ovat paljon moninaisemat.

Yleisin syy unettomuuteen löytyy aikamme kiireellisyydestä; siitä on tullut kulttuurisairaus. Nykyajan vaatimukset, lisääntyvä koneellistuminen ja koko elämän kiireellisyys ovat kasvattaneet unettomuuden moninkertaiseksi. Meidän ajattamme puuttuu tasapainoiselle ja sopuisuudelle elämälle niin välttämätön luova lepoaika, joka opettaa vaikenemista ja jonka rentouttavasta joutenolosta johtuu aikamme levottomuus. Työn monet vaatimukset, suorituspainee, kunnianhimo ja näyttämisen halu laukaisevat usein unihäiriötä.

”Rikkuuden valvominen kiih-

Kuva: Merja Jyrkinen

Riittävä uni tuottaa iloa.

duttaa ruumiin, ja huoli siitä vie unen.” (Siir. 31:1.) Toisilta sielun ristiriidat, pelko olemassaolon tais- telusta tai huono omatunto vievät yö- unen.

Myös itsesytykset ja epäluulo vievät unen. Unen vihollisiksi nime- tään myös alkoholin, nikotiinin, kah- vin ja teen käyttö sekä mässäily ja irstailu.

”...rikkaan ei hänen yltäkylläi- syytensä salli nukkua.” (Saarn. 5:11.)

Usein unettomuus johtuu myös hyvin yksinkertaisista syistä, kuten nykyajan liikenteestä, liian monista ärsykkeistä, joita tulee esimerkiksi radion ja television välityksellä.

”Minä en suo silmilleni unta enkä silmäluomilleni lepoa.” (Ps. 132:4.)

Kipujen ohella myös huolet vie- vät unen. Päivällä kaikki mahdolli- set asiat vievät huomiomme, mutta silloin kun tulee ilta, ja hiljaisuus ympäröi ihmisen, hän on yksin oman itsensä kanssa. Vääräys, jonka vain itse ihminen tietää, syyllisyys Juma- laa kohtaan, tuntuu painavana taak- kana ja vie yöunen.

”Uni pakenee silmistäni, ja mie- leni on murheen masentama.”

(1. Makkab. 6:10.)

Meidän tulisi totutella elämäs- sämme vakaisiin periaatteisiin, niin saamme siitä suuren siunauksen.

Tässä kuvatussa tilanteessa mei- tä tuskin ihmetyttää valitukset vai- vaavasta unettomuudesta. Toiset ei- vät saa illalla unta, vaan kääntävät vain kylkeä puolelta toiselle; toiset taas sanovat heräävänsä heti puolen- yön jälkeen, saattavat olla tuntejakin hereillä, ja mahdollisesti vasta aam- mun lähestyessä vaipuvat syvään uneen. Levoton uni voi johtua yli- väsymyksestä tai huonoista nukku- misoloista, kuten huonosta nukku- ma-asennosta, huonosta ruuansula- tuksesta, kylmästä tai kuumasta tms. asiasta. Mutta jo muinaisista ajoista lähtien yleisin unettomuuden ai- heuttaja on ollut kipu. Vanhemmilla ihmisillä voi aina epäillä sydän- ja verisuonisairauksia unihäiriöiden ai- heuttajaksi. Aivoverisuonten kalk- keutumisen ja korkeasta verenpai- neesta kärsivillä on usein unihäiri- öitä.

Kuten unettomuuden syyt ovat hyvin moninaiset, niin myös sen vai- kutukset. Krooninen univajaus no- peuttaa vanhenemisprosessia; saat- taan ilmetä yleistä hermostuneisuut-

ta, vegetatiivisia häiriöitä, mielialan ailahtelua ja kiihtymystä. Univaje vaikuttaa kielteisesti koko elimis- töön; mutta erityisesti se rasittaa sydäntä ja verenkiertoa. Siksi jokai- sen ihmisen tulisi huolehtia riittä- västä levosta.

Niin kuin saamme hoitaa päivän askareemme Jumalan siunauksessa, niin myös yö on Hänen suojaamaan- sa. Päivä on työn aikaa, yö levon.

”Aurinko nousee, ... silloin ih- minen menee töihinsä ja askaroitsee iltaan asti.” (Ps. 104:22,23.)

Ihminen saa unettomina öinä tie- tää olevansa Jumalan huomassa. Niinpä turvallisuus nukkuessa on turvallisuutta Jumalassa.

”Rauhassa minä käyn levolle ja nukun.” (Ps. 4:9.)

Jumalan yhteydessä oleva ihmi- nen tietää senkin, että unettomat yöt eivät tule sattumalta, vaan että Ju- mala lähettää ne, ja ne palvelevat Hänen suunnitelmiaan kunkin ihmi- sen elämässä.

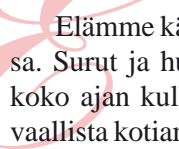

Kuva: Matti Kuusela

Luonnon hiljaisuus rauhoittaa.

Neuvoja masennusta ja tyytymättömyyttä vastaan

Eila Suominen

 Elämme kärsimysten maailmassa. Surut ja huolet odottavat meitä koko ajan kulkiessamme kohti taivaallista kotiamme, mutta on monia, jotka tekevät elämänsä puolta raskaammaksi odottamalla aina huolia ja vaikeuksia. Usein nämä henkilöt ovat luonteeltaan melankoolisia. He näkevät asiasta aina synkän puolen. Tällä luonnetyypillä on paljon hyviä luonteenpiirteitä. He ovat hyvin tunnontarkkoja ja syvällisiä. Rakkauden Apostoli Johannes, jota Jeesus rakasti, oli luonteeltaan melankoolikko.

Ei siis kenenkään tarvitse mennä epätoivoon, jos on tällainen luonne. Herra voi muuttaa sanansa kautta ajatusmaailmamme, että näemme asiat valoisammalta puolelta. Raamattu sanoo: ”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa, Jeesuksessa.” (Fil.4:6,7.) Sanotaan myös: ”Olkaa aina iloiset.” (1 Tess.5:16.) Tämä ei ehkä ole helppoa, mutta näin sana vakuuttaa tai kehottaa. Tänä aikana monia paina-

vat huolet maallisesta toimeentulosta. Kuitenkin saamme lohdutuksen Jumalan sanasta. Esimerkiksi, ”Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?” (Matt.6:26.) Raamattu vakuuttaa: ”Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin syötävää.” (Ps.37:19.)

Raamatussa on monia esimerkkejä siitä, miten Herra on auttanut lapsiaan. Jeesus ruokki 5000 ihmistä viidellä leivällä ja kahdella kalalla. (Luuk.9:12-17.) Pietarin suuri kalansaalus. (Joh.21:5-13.) Sarpatin leskeltä eivät jauhot loppuneet ruukusta, vaikka niitä oli vain kourallinen ja öljyä oli vähän, mutta Jumala piti huolen hänen perheestään. (1.Kun.17:10-14.)

Herra voi siunata meidän vähäisenkin toimeentulomme. Hän voi siunata meille myös rikkautta kunta paljon vain, mutta harva osaa käyttää rikkautta oikealla tavalla. Sen takia Paavali kirjoittaa nuorelle Timoteukselle; ”Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten mo-

net ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.” (I.Tim.6:10.) ”Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyytätä, älä rikkautta minulle anna; anna minulle ravinnoksi määrääsani leipää” (Snl.30:8.) Uskovaisina olemme rikkaan Kuninkaan lapsia.

Kaksi miestä istui junassa toisinaan vastapäätä. Toinen heistä katse li ajatuksissaan ulos ikkunasta ja lausahti silloin tällöin: ”Isän metsää”. Toinen kiinnostui tästä ja kysyi, oliko mies ehkä jonkun kartanonherran poika. ”Ei ollenkaan”, hän vastasi. ”Ajattelin vain, että nämä metsät niin kuin koko maailmammekin kuuluvat Taivaalliselle Isällemme. Olen Hänen lapsensa ja palvelijansa. Olen sananjulistaja.”

Meidän Taivaallinen Isämme omistaa kaiken ja me saamme olla Hänen lapsiaan. Tämä ei tarkoita sitä, että meidän tulisi olla joutilaina. Rukoile Herralta voimia, että voisit tehdä jotain, vaikka kirjoittaa lähetykskirjeitä ystävällesi, tai mennä lähetystyöhön. Monella tavalla voit auttaa lähimmäisiäsi. Ystävällisillä sanoillakin ja kädenpuristuksel-

la voit ilahduttaa lähimmäisiäsi. Joku pieni rakkauden osoitus toista kohtaan voi tehdä sinut ja toiset onnelliseksi. On hyvin monia työmuotoja. Voit opetella vieraita kieliä, tehdä kauniita käsitöitä, olla kirjailija, taiteilija, muusikko tai vaikka maanviljelijä. Ei meidän tarvitse olla kovin korkeasti oppineita. Pyhä Henki voi opettaa enemmän kuin koulusivistys. Ei ole väärin hankkia viisautta.” Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä” (Snl.4:7.)”Oli pieni kaupunki ja siinä miehiä vähän. Ja suuri kuningas tuli sitä vastaan, saarsi sen ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja. Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, ja hän pelasti kaupungin viisaudellaan. Mutta ei kukaan ihminen muistanut sitä köyhää miestä. Niin minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan, eikä hänen sanojansa kuulla.”(Saarn.9:14-16.) Moni köyhä ja vähän koulusivistystä saanut voi tehdä paljon hyvää, vaikka ihmiset eivät aina huomaa sitä, mutta meidän Taivaallinen Isämme huomaa kaikki pienimmätkin rakkauden työt. Saat iloisen mielen, kun olet voinut jotain tehdä. ”Laiska ei saa ajetuksi itselleen riistaa, mutta ahkeruus on ihmiselle kallis tavara.” (Snl.12:27.)

Herran sanassa puhutaan paljon laiskuudesta. Se on ihmiselle kirous ja se johtaa tuhoon ja turmioon. ”Mene, laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu. Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa, se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elonaikana. Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloin-ka nousest unestasi? Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän ristissä käsin, niin köyhyys käy päällesi niin kuin rosvo ja puute niin kuin aseistettu mies.” (Snl.6:6-11.) ”Laiska sanoo: ”Ulkona on leijona; tapavat vielä minut keskellä toria.” (Snl.22:13.) Raamatussa on paljon sanontoja laiskuudesta, miten se johtaa tuhoon. ”Missä laiskuus on, siinä vuoliaiset vaipuvat; ja missä kädet veltoina riippuvat, tippuu huo-

Kuva: Leila Kuutamoinen-Marinov

Matkalla Keniassa.

neeseen vettä.” Saarn.10:18.

Meidän tulisi pitää kotimme puhtaana ja siistinä. Enkelit eivät viihdy likaisissa kodeissa. Kotimme ei tarvitse olla viimeisen muodin mukaan, vaan yksinkertainen ja kaunis. Silloin kun kotimme on puhdas ja kaunis, niin mielemmekin on iloinen. Meidän tulee kysyä muinaisia polkuja. Kotieläimet voivat ilahduttaa sinua. Ne ovat luotu meidän iloksemme.

On monia esimerkkejä, miten Jeesus ja hänen opetuslapsensa paransivat sairaita. Hänen suuri ihmetekonsa oli, kun hän herätti kuolleita. Jumalalle on kaikki mahdollista myös tänä aikana. Hän on suurin Lääkäri. Älä heitä toivoasi, vaikka et pikapuoliin paranisikaan. ”Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.”(Hebr.11:1.) Jumala on antanut luonnollisia terveydenhoitomenetelmiä. Raamatussa on esimerkkejä mm. ruhtinas Hiskian paise parani, kun paiseen päälle laitettiin viikunakakkua. (2.Kun.20:7) Sotapäällikkö Naemanin pitaali parani, kun hän sukelsi Jordaniin seit-

semän kertaa profeetta Elisan kehoituksesta. (2.Kun.5:14,) Jeesus paransi sokeana syntyneen miehen. Hän käski hänen peseytyä Siiloan lammissa. (Joh.9:7.) Nämä ovat esimerkkejä luontaishoidosta. Herra haluaa parantaa meidät. Hän sanoi jo Israelin kansalle: ”Jos sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käskyjensä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäväksi, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi.” (2.Moos.15:26.) Meidän tulee noudattaa oikeita elämäntapoja. Syödä terveellistä kasvisruokaa kohtuullisesti. ”Onnellinen sinä, maa, jolla on jalosukuinen kuningas ja jonka ruhtinaat pitävät aterioita oikeaan aikaan, miehekkäästi eikä juopotellen!”(Saarn.10:17.)

”Ja pane veitsi kurkullesi, jos olet kovin nälkäinen.Snl.23:2. Näissä raamatunjakeissa kehoitetaan olemaan kohtuullisia. Monet ihmiset syövät liikaa, mistä johtuvat monet sairaudet. Ihmiset ovat väsyneitä ja

haluttomia. Ellen G. White kirjoittaa, että liika syöminen rasittaa ihmistä enemmän kuin liiallinen työn teko.

Tietoisuus siitä, että on toiminut oikein, on paras lääke sielulle ja ruumiille. Apostoli Johannes kirjoittaa kauniisti ystävälleen: ”Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menesty ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy.” (3.Joh.2.)

Ajatuksillakin on suuri merkitys terveydelle. Muista aina: ”Miehekäs mieli pitää sairaankin pystyssä, mutta kuka voi kantaa murtunutta mieltä?” (Snl.18:14.) ”Terveydeksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut.” (Snl.17:22)

Ellen G. White kirjoittaa: Meidän tulisi taistella raskasmielisyyttä ja tyytymättömyyttä vastaan. Se on yhtä tärkeä velvollisuus kuin rukouksileminen. Myös laulu ja soitto voivat ilahduttaa sinua, kun olet masentunut. Muista tämä, että jos et tässä maailmassa tule täysin terveeksi, niin kerran ylösnousemuksen aamu-

na, sinulla ovat kaikki jäsenesi terveenä. Uudessa maassa ei ole enää ollenkaan sairautta. Monta kertaa tässä maailmassa sairauskin vetää meitä lähemmäksi Herraa. ”Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; Ja Hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa.” (Hebr.12:6.) Muista aina, että Jeesus on sinun paras ystäväsi.” Niin alhaalla kukaan ei kulje ettei siellä Jeesus ois. Ei yhtään hän luotansa sulje, Ei karkota ketään pois”, sanotaan eräässä laulussa.

Puhu Jeesuksesta ja ajattele häntä. Älä puhu paljon surullisista asioistasi, sillä usein antaudumme paholaisen valtaan puhumalla hänen suuresta vallastaan. Meidän tulisi puhua enemmän Jumalan suuresta vallasta.

Kun sinulla on aikaa, niin mene luontoon. ”Katso luonnon ihmeitä ja ihanoituksia. Ajattele, miten oivallisesti ne soveltuvat tyydyttämään ei vaan ihmisen vaan kaikkien elollis-

ten tarpeita ja onnea. auringon paiste ja sade, jotka ilahduttavat ja virvoittavat maata, vuoret ja meret ja tasangot, kaikki puhuvat meille Luojan rakkaudesta. Jumala huolehtii kaikkien luotujensa jokapäiväisistä tarpeista.” (Ellen G.White,Tie Kristuksen Luo.) Muista aina, että vaikka sinulla olisi kuinka hyvä mielikuvitus, niin et voi koskaan kuvitella, miten kaunista on kerran uudessa maassa. ” Vaan, niin kuin kirjoitettu on: ”Mitä silmä ei ole nähnyt, eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.” (1:Kor.2:9.) Pian saamme muuttaa siihen kotiin, jonka Jeesus on mennyt meitä varten valmistamaan. Toivon, että tämä pieni kirjoitukseni auttaisi kaikkia pääsemään ajatuksissa pois täältä murheen maasta kohti kirkkauden maata. Tämä on minun rukoukseni ja toivomukseni. Aamen.

Kuva: Vladimire Marinov

Laulutrio Romanian vuorilla.

Minne menet?

Onnen tietä etsimässä
Thomas Hug

Pienenä lapsena halusin välttämättä kasettisoittimen. Säästämällä ahkerasti sain vihdoinkin tarpeeksi rahaa kerätyksi, ja täynnä ylpeyttä toin itse ostamani välineen kotiin. Pidin sitä sitten päällä melkein yötä päivää ja vanhempieni hermot rasituivat varmasti. Mutta pian huomasin, että on olemassa jo parempia-kin välineitä. Sitä paitsi halusin nyt saada radion ja levysoittimen. Niinpä aloin jälleen säästää ja työskennellä saadakseni ne.

Jonkun muun kohdalla käy samalla tavalla auton hankinnassa, toisen kohdalla taas asunnon, harrastusten tai huonekalujen suhteen. Joka tapauksessa näyttää siltä, että ihmisen on yleensä hyvin vaikea olla tyytyväinen omaan asemaansa tai saavutuksiinsa. Muutamia vuosia sitten eräs nuori yrittäjä sanoi, että hän olisi tyytyväinen, jos hän saisi oman liikkeensä käyttöön viisi ajoneuvoa. Nyt hänen nykyaikaisten lii-

kerakennustensa edessä seisoo kaksikymmentä kuorma-autoa. Seuraavana päämääränä on viisikymmentä kuorma-autoa. Mahtaako hän silloin olla tyytyväinen? Kun ensimmäisen kerran 29.5.1953 kiivettiin ylös Mount Everestin huipulle, olisi voitu ajatella, että ollaan tyytyväisiä, koska korkein vuoren huippu maailmassa on saavutettu. Niin ei kuitenkaan käynyt. Monet muut retkikunnat yrittivät ponnistella ylittääkseen ensimmäisen kiipeilyn saavutukset. On ollut nopeampiakin kiipeilijöitä, on ollut sellaisiakin, jotka ovat saavuttaneet huipun ilman happilaitteita. Sen, joka nykyään haluaa saada mainetta vuoristokiipeilijänä täytyy nousta niin lyhyessä ajassa kuin mahdollista, ja niin monelle korkealle vuorelle kuin mahdollista. Suuruus ja ennätykset vetävät puoleensa ihmisiä. Tämä tulee selvästi esille huippu-urheilussa enemmän kuin millään muulla alueella, ihmisi-

set pyrkivät yhä korkeampiin saavutuksiin. Jos suurissa urheilutapahtumissa ei kerrota uusista ennätyksistä, pian sanotaan, että se on ikävää ja pitkäväteistä. Mukana oleminen ei enää riitä. Urheilutapahtumissa odotetaan saavutuksia. Ja miten helposti ihminen suostuuukaan houkutukseen käyttää epärehellisiä keinoja saavutustensa parantamiseksi.

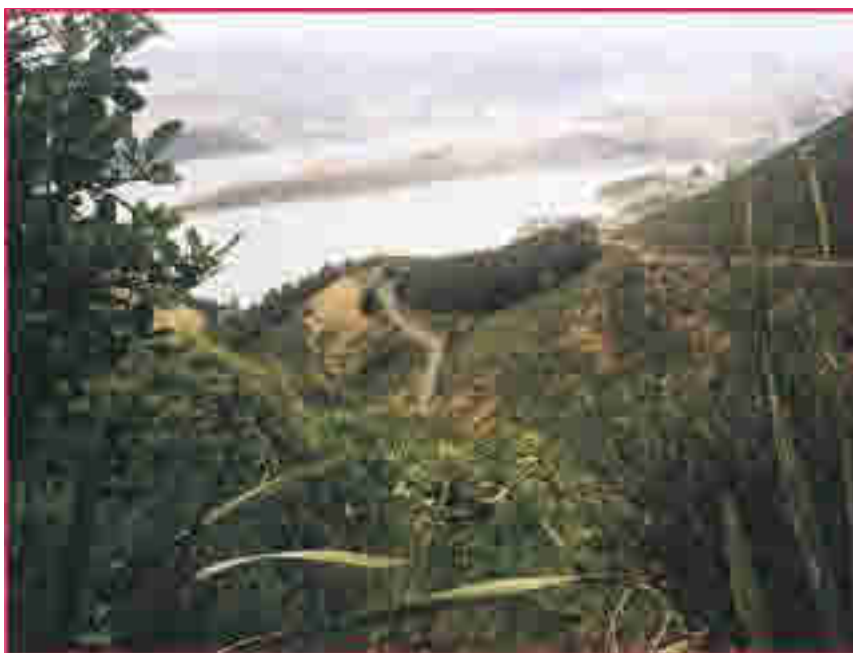
Pienestä lapsesta lähtien meidän on kasvatettu siihen, että pyrkisimme saavuttamaan hyviä tuloksia. Pienet lapset oppivat hyvin nopeasti, että he voivat tehdä toisiin ihmisiin vaikutuksen suurilla sanoillaan tai esityksillään. Joka haluaa olla menestyvä ammattielämässä, sen pitää olla parempi kuin muut.

Tämän suoritusperiaatteen Eurooppa on levittänyt kaikkialle maailmaan. Siellä, missä aikaisemmin oli kulttuureja, jotka tyytyivät maan antimisiin, eivätkä kaivanneet enempää, kun heillä oli vaatteet, ruoka ja katto päänsä päällä, on nykyään eteenpäin pyrkiviä teollisuusmaita. Se, joka ei halunnut sopeutua näihin uusiin vaatimuksiin tai ei yltänyt niihin, ei menestynyt.

Pyrkimys aina parempaan, aina enempään on ihmiselle ominaista. Sillä hän haluaa antaa elämälleen päämäärän, suunnan ja tarkoituksen. Siellä, missä tämä pyrkimys parempaan ei ole voittanut alaa, ihminen elää toisella tavalla. Uskonnollisuus on yhteistä kaikille kulttuureille. Pohjimmiltaan on kysymys elämän tarkoituksesta.

Voimme tarkastella kaikkia ihmisten elämänalueita, ja kaikkialla löydämme pyrkimyksen saavuttaa enemmän. Näyttää siltä, että kaipaus johonkin parempaan on yhteistä kaikille ihmisille.

Yksi kaipaa enemmän vaikutus-

Kuva: Vladimire Marinov

Vuoristotie Uudessa-Seelannissa.

valtaa, toinen enemmän omaisuutta, ja taas kolmas niitä molempia. Jotkut yrittävät hillitä tätä kaipausta alituisissa huvituksissa. Sydämessä on tyhjiö, joka täytyy täyttää.

Parempaa etsiessään jotkut menevät harhateille ja etsivät sitä huumesta tai alkoholista. Juomari, joka nukkuu katuojassa pois humalaansa, on etsimässä jotain, mikä voisi häntä tyydyttää.

Toisten ihmisten kohdalla ei kestä kovin kauan, ennen kuin he tulevat siihen tulokseen, ettei jatkuva toiminta tai ajanviete tyydytä heidän kaipaustaan jostakin paremmasta.

Toisten kohdalla se taas kestää kauemman, joskus valitettavasti melkein elämän loppuun asti.

Nykyisin on yhä enemmän ihmisiä, jotka ovat huomanneet tämän asian juuri näin. Näyttää siltä, että puhtaan materialismin aika on ohitse. Ihminen etsii muita ratkaisuja. Siten voimme ymmärtää nykyisin ilmenevän suuntauksen uutta hengellisyyttä kohti. Ihmiset ovat alkaneet kiinnostua idän uskonnoista. Vanhoja taruja kaivetaan esiin, monet puhuvat muinaisten germaanien jumalista ja intiaanien viisaudesta. Ylenmääräisen tekniikan sijasta esitään luonnon läheisyyttä. Yhtäkkiä ihminen ei enää olekaan sivullinen, jos hän tunnustaa uskonsa ylimaalliseen. Mustalaiskulttuurin myytit ja astrologia ovat monissa paikoissa jo aika salonkikelpoisia. Sellaisten tekniikkokojen kuten esimerkiksi joogan, transsendenttisen mietiskelyn tai autogeenisen rentoutuksen avulla, ihminen yrittää jälleen tyydyttää jatkuvaa kaipaustaan jostakin paremmasta. Kuitenkin monet ovat jo pettyneinä kääntyneet niistä pois. Daniel Dossmann, entinen kuuluisa joogan harjoittaja, kirjoittaa:

”Yritin jatkuvasti esiintyä hyvänä, sillä joogassa ja eri uskonnoissa pyritään hallitsemaan syntiä, mutta se on kuin yrittäisi kalkita likaista muuria! Olin yrittänyt pysyä viisaana, vanhurskaana ja onnellisena ja kuitenkin olin onneton....

Jos olisin voinut hypätä lentokoneesta, olisin tehnyt sen! Eikö siten ollut mitään keinoa lähestyä Jumalaa ja saavuttaa rauha? Olin ko-

keillut kaikkia ihmisten uskontoja, koko ajan palavana kaipauksenani yrittää saada selville, olisiko ainakin yksi ihmiskunnan uskonnoista voinut tuoda onnea. En löytänyt sitä.” (Yoga -Weg zur Freiheit?, 22)

Eräs entinen intialainen guru, joka jo lapsena rukoili Jumalaa, kirjoitti: ”Jokaisena uudenvuoden yönä tein hyviä päätöksiä seuraavalle vuodelle, niin kuin jokainen tekee. Ensimmäisenä listalla oli aina tupakointi. Yskäni paheni jatkuvasti, mutta en voinut päästä eroon himostani. Jokaisen vuoden aloitin lupauksella, että tänä vuonna teen paremmin, mutta tammikuun toisena päivänä kaikki oli jo vanhalla mallilla. Ei kestänyt kauan, kun hallitsematon mieleni jälleen räjähti, usein juuri sen jälkeen, kun olin ollut tunteitollisella uppoutuneena syvälliseen mietiskelyyn etsien rauhaa. Minussa oli jotakin vialla. Uusi ruumiskaan ei voisi muuttaa asiaa.”

Islamissa elämän tarkoitus muodostuu uskon tunnustamisesta, rukouksesta viisi kertaa päivässä, almuista, paastosta ja pyhiinvaellusmatkasta Mekkaan, tarkoituksena ansaita taivas, joka islamin kuvitelmien mukaan on kuin joutilaisuuden maa, mutta vain miehille. Nainen pysyy aina vain palvelijana ja himon tyydyttämisen välikappaleena.

Hindulaisuudessa kaikki on "mayaa", eli harhaa. Elämän tarkoitus on yhtyä "brahmaan", korkeimpaan ja viimeiseen todellisuuteen, johonkin, jolla ei ole hahmoa, joka on selittämätön, jota ei voida tuntea ja joka ei tunne, joka ei ole persoonallinen eikä persoonaton. Tämä ei ole mikään ratkaisu.

Buddhalaisuuden oppi on pessimismi. Buddha sanoi: ”Elämä on kärsimystä, ja kärsimys on elämää.” Vaikka hän poisti hindujen epäinhimillisen kastijärjestelmän, pelastustie näyttää hyvin samankaltaiselta. Kärsimyksen kautta ihmisen täytyy vapauttaa itsensä tästä näennäisestä maailmasta ja pyrkiä täydelliseen sielun rauhaan nirvanassa.

Miten on kristinuskon laita? Onko sieltä löydettävissä se, mitä kaikki ihmiset etsivät kaikin mahdollisin tavoin?

Monien kohdalla käsite kristillisyys herättää vain kielteisiä tunteita. He yhdistävät sen heti ulkokultaisuuteen ja tekopyhyteen.

Kirkossa käymisestä ja saarnoista toiset eivät ole löytäneet tyydytystä. Rippi, katumusharjoitukset ja tunnustukset ovat tuoneet korkeintaan vain lyhytaikaisen helpotuksen. Kun tarkkaillaan monia kristityiksi tunustautuvia, heidän esimerkinsä seuraaminen ei juurikaan houkuttele. Usein he muistuttavat käveleviä kieltotauluja. Näyttää siltä, että heidän elämänsä on täynnä huolia ja kärsimystä, monia vaikeita vaatimuksia heidän pitää noudattaa miellyttääkseen Jumalaa. Voi olla, että he esiintyvät parempina ihmisinä, mutta kuitenkin heillä on samat heikkoudet kuin kenellä tahansa tavallisella ihmisellä. Paavali ilmaisee sen minämuodossa:

”Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen..... Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen. Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” (Room 7:15,18,19,24)

Näyttää siltä, että heidän elämänsä tarkoitus ei ole paljonkaan erilainen kuin buddhalaisilla. Eivätkö juuri kristityt ole sotineet keskenään enemmän kuin kaikki muut, ja kohdelleet raa’asti niin sanottuja pakanoita? Eivätkö juuri he ole käyttäneet orjia hyväkseen pitkien vuosisatojen aikana? Eivätkö he ole syyllisiä siihen, että niin paljon rauhallisia ja tyytyväisiä kulttuureja on tuhoutunut?

Eikö kristillisyys ole siten todistanut, että se on täysin epäonnistunut? Löytyisikö sellaisesta uskonosta se, mikä voisi tyydyttää miina? Kyllä, juuri se!

Selitykseksi otamme esille sen kirjan, jonka ehkä viimeksi näit isovanhempiesi luona lipaston päällä, tai joka saa kasvosi punaisiksi suutuksesta joka kerta, kun joku näis-

tä hurskastelijoista lainaa sitä: Raamatun. Ottakaamme se pois kaapista, puhdistakaamme pöly siitä pois ja avatkaamme se. Älä anna sijaa väärille ennakkoluuloille, jotka esittäisivät sinua tutkimasta sitä, mikä voisi olla ratkaisevaa elämässäsi.

Muista, että mitään kirjaa ei ole enemmän väärin käytetty ja väärin käsitetty kuin Raamattua. Kuitenkin juuri se tuomitsee historiantutemamme kristikunnan tapahtumat paremmin kuin voisimme kuvitellakkaan.

Raamatun tarkoitus on aivan toinen, kuin käännäyttää meidät uskonnokappaleisiin, oppilauseisiin ja käyttäytymissääntöihin. Se haluaa ohjata meidät Tekijänsä luo ja tällä tavalla auttaa meitä ihmisiä tutustumaan Häneen. Se tahtoo tyydyttää joskus melkein sietämättömän kaipauksemme jostakin paremmasta ja elämän tarkoituksesta. Meidän kaipauksemme alkulähde, etsiessämme jotakin parempaa, on Jumalassa. Se vetovoima, joka lähtee Hänestä, saa meidät etsimään alituisesti jotain parempaa.

Se voima, joka kykenee vetämään meitä Hänen puoleensa, on rakkaus. Rakkaus, joka ei ole sidottu vaatimuksiin. Rakkaus, joka ei kysy, rakastaako toinenkin, vaan rakkaus, joka jopa antaa elämänsä sen puolesta, joka suhtautuu Häneen vihamielisesti. Paavali ilmaisee tämän seuraavilla sanoilla: ”Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla. Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.” (Room. 5:6-8)

Johannes käyttää samankaltaisia sanoja: ”Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. Siinä on

rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä” (1. Joh. 4:7-12)

Heijastuuko näistä sanoista realistinen toivo vai toivoton optimisismi? Mikä on totuus? Elämänsä lopussa Buddha sanoi: ”Minä etsin yhä totuutta!” Kristus sanoo: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä.” (Joh. 14:6) Oliko Buddha vaatimaton ja Jeesus ylimielinen? Joka tapauksessa toteamme, että Jeesus esittää paremman tarjouksen. Kumpi kiinnostaa meitä enemmän: Sulautuminen olemattomaan vai iankaikkinen elämä?

Hetkinen! Iankaikkinen elämä? Eikö se ole vanha taru? Uuden testamentin kirjoittajille se ei kuitenkaan ole sitä, sillä he mainitsevat ”iankaikkisen elämän” 41 kertaa. Tehkäämme seuraava ajatuskoe:

Olettakaamme, että sinä olet sitä mieltä, ettei olisi iankaikista elämää, ja kristillisyyden olisi erehtynyt. Minä puolustan sitä näkemystä, että iankaikkinen elämä on todellisuutta. Kuitenkin minä annan sinulle 50% voittomahdollisuuden. Samalla myös sinun pitäisi antaa minulle saman verran mahdollisuutta.

Tarkastelemme nyt ranskalaisen matemaatikon Blaise Pascal’in (1623-1662) perusteluja. Hän tuli

siihen tulokseen, että jokaisen järkevasti ajattelevan ihmisen pitäisi tehdä ratkaisu kristittyjen puolelle. Hänen perustelunsa on seuraava:

1. Tässä pelissä, jota kutsumme elämäksi, jokainen ihminen joutuu panemaan itsensä pantiksi. Tämä tarkoittaa, että hänen täytyy perustaa elämänsä joko sille väitteelle, että kristittyjen oppi on totta, tai sitten sille, että se ei ole sitä. Ellei ihminen pane itseään pantiksi, hän joutuu automaattisesti siihen mahdollisuuteen, että se ei ole sitä.

2. Olettakaamme, että ihminen ratkaisee kristillisen uskon puolelle. Jos hän on oikeassa, hänellä on kaikki voitettavanaan. Jos hän on väärässä, hänellä ei ole mitään menetettävää.

3. Olettakaamme, että ihminen ratkaisee kristinuskoa vastaan. Jos hän on oikeassa hän ei voita mitään. Mutta jos hän olisi väärässä, hän kadottaa kaiken ja kärsii ikuisen kuoleman.

Kristillisyyden ei perustu pelkkiin perusteettomiin olettamuksiin, jotka jokainen voi käsittää, ja siksi voidaan ymmärtää, että se on ainoa elämälle tarkoituksen antava uskonto, ja koska se itse on elämä.

Ota siis kuitenkin Raamattu käteesi ja lue evankeliumia, sitä ei ole lainkaan vaikea ymmärtää. Se poistaa monia ennakkoluuloja ja opettaa sinut tuntemaan Hänet, joka niin mielellään haluaa yhteyttä kanssasi ja sitä varten on jopa kuollut ja ylösnousut: JEESUKSEN KRISTUKSEN.

Vaaramaisema Siilinjärveltä.

Kuva: Matti Kuusela

Jumalan hyvyys voi tulla meidänkin hyvyydeksemme

Henry Dering, USA

”Sillä kaikkalainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä” (Ef. 5:9)

Kirjailija G.K.Cherton on sanonut, ”Hyvällä on monia merkityksiä”. Esimerkiksi, jos miehen pitäisi ampua isoäitinsä puolen kilometrin päästä, sanoisin häntä hyväksi ampujaksi, mutta en välttämättä hyväksi mieheksi. Jos sanomme, että henkilö on hyvä, me usein tarkoitamme että hän on hyvä jossakin. Ehkä hän soittaa hyvin pianoa, mutta on huono puutarhatöissä; tai ehkä hän osaa laittaa hyvää ruokaa, mutta on huono vanhempana. ”Hyvä” vertaa meitä aina johonkin mittaan tai määreeseen.

Galatalaiskirjeessä Paavali luettelee kristillisen elämän yhdeksän hyvettä. Ystävällisyyden hyveen jälkeen tulee hyvyys. Jumalan tahto on, että kaikki ihmiset tekevät sitä mikä on oikein - mikä on hyvää. Valitettavasti ilman Jumalaa ihmisellä ei ole kykyä tehdä sitä mikä on oikein ja Jumalan silmissä hyväksyttävää. Profeetta Jeremia selvästi totea: ”Voiko etiopialainen muuttaa

ihonsa ja panteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet”, Jer. 13:23. Apostoli Paavali kirjoittaa ihmisen peritystä luonteesta: ”Kaikki ovat poikeneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhdenyhtäkään” Room. 3:12. Hän kirjoitti myös: ”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen. Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu. Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni.” Room. 7:18-21.

Apostoli kuvaili inhimillisen tilannetta - sekään ihminen, joka haluaa tehdä hyvää ei voi välttyä joutumasta ristiriitaan synnin ja paholaisen kanssa. Oletko koskaan joutunut kahden voiman vaikuttamaan ristiriita tilanteeseen omissa elämässäsi? Mielesi käskee tehdä jotakin

muuta, mutta tunteesi vastustavat. Me olemme kaikki kokeneet hyvän ja pahan välisen köydenvetokampailun. Joskus hyvä voittaa ja joskus ei. Ilman jumalallista apua ihminen on voimaton tekemään hyvää. Pahuuden voimat valtaavat uhrinsa ja johtavat heidät pois kaikesta siitä mikä on ylevää ja hyvää.

On Jumalan armoa ettei ihmistä ole jätetty taistelemaan yksin pahuuden voimia vastaan, vaan Herra on armollisesti halunnut pelastaa ihmisen synnin kuopasta. Rakkaudessaan Hän tarjoaa Hengen hedelmiä jokaiselle joka haluaa muuttuneen elämän ja Jeesuksen kaltaisen luonteen. Kun Jeesus tulee takaisin, vain puhdistettu, hyvä luonne viedään taivaaseen. Pahaa tai epätäydellistä luonnetta ei lasketa synnittömien taivaallisten olentojen läheisyyteen. Siksi hyvä luonne tulee muodostaa nyt ennen kuin meidät voidaan muuttaa taivaaseen. Kun Jumalan armo on päättynyt, on liian myöhäistä odottaa pyhitystä. ”Kun sanotaan: ”tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin teitte katkeroituksessa”.

(Hebr. 3:15.)

Kuka vastaa Herran kutsuun? Ilmestyskirjan 7:14 kuvataan erikoinen kristittyjen luokka, joiden otsiin kirjoitetaan Isän nimi. Mitä se merkitsee? Heidän luonteenpiirteensä tulevat olemaan samanlaiset kuin Jumalan jota he ovat palvoneet. 2 Moos. 34:6 on kirjoitettu ihmeellinen kuvaus Jumalan luonteesta: ”...Herra, Herra on laupias ja armahavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa”. Ellen G. White kirjoittaa: ”Kristillinen luonteen ihanne on Kristuksen kaltaisuus. Kuten Ihmisen Poika oli täydellinen elämässään, samoin Hänen seuraajiansakin on oltava täydellisiä ” (Aikakausten toivo s. 288). Psalmissa kirjoitetaan: ”Sillä Herra on hyvä;...” Kiittäkööt he Herraa hänen armostansa...” (Ps. 100:5; 107:8.) Yhä uudelleen ja uudelleen innoitetut kirjoittajat korostavat Jumalan hyvyttä.

Rakas ystäväni, oletko huomannut, että Jumala on ollut erittäin hyvä sinulle elämäsi aikana? Mieti hetkinen. Auttoiko Hän sinua silloin kun olit menettämässä otteesi uskon elämästä? Onko Hän tyydyttänyt perustarpeesi, ehkä työpaikan menetettyäsi? Onko Hän parantanut sairautesi? Onko Hän rikastuttanut elämäsi uskollisilla ja hyvillä ystäville? Onko Hän tukenut sinua yksinäisyydessäsi ja masennuksessasi? Ylistä Herraa! Hän on hyvä!

Tutkikaamme vielä muita asioita joissa Jumala osoittaa hyvytensä.

1. Hänen tekonsa ovat hyvät

Kun Jumala oli luonut kaiken, Hän sanoi ”se oli sängen hyvää”. Kaikki oli täydellistä, ei synnin tahraakaan. Jumalan mielestä maa oli

sängen hyvä. Koska Jumala on hyvä, Hän loi kaiken hyväksi - elävät olennot, ihastuttavat kukat, korkeat puut, säkenöivät virrat, kristallin siniset järvet, ensimmäisen avioparin ja pyhän sapatin.

2. Jumalan lahjat ovat hyviä

Jumala antaa hyviä lahjoja ei vain kansallensa vaan myös niille, jotka eivät rakasta Häntä. Jokainen maan päällä oleva saa lahjoja. Eikä ole ihanaa! Synnin kovettama alkoholisti, varas, prostituoitu, huumeiden välittäjä, lapsiin sekaantuja ja vankityrmään sidottu rikollinen saavat siunauksia ja Jumalan lahjoja. ”sillä Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin” Matt. 5:45.

E. White kirjoittaa vuorisaarnas-

Kuva: Anton Salaviov

Kirjoittaja (oikealla) ystävänsä kanssa Uudessa-Seelannissa.

sa, s. 75: ”Hänen sanansa vaikutuksesta kasvillisuus kukoistaa, lehdet puhkeavat ja kukat aukeavat. Kaikki hyvä mikä meillä on, jokainen auringonsäde ja sadekuuro, jokainen ruoanmuru ja jokainen elämän hetki on rakkauden lahja”. Jokainen tai vaallisen ”tavaratalon” lahja on hyvä, koska Jumala on hyvä. Emmekö kiittäisi rukouksessa Jumalan anteliaisuudesta meitä kohtaan? Jokainen lahja muistuttaa meitä Hänen hyvydestään.

3. Hänen lakinsa on hyvä

Paavali on kirjoittanut, että kymmenet käskyt ilmaisevat Jumalan hyvyyden. Room. 7:12, hän sanoo: ”Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä”. Vanhassa Testamentissa, Psalmissa 119:103 kirjoitetaan: ”Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani”. Ihastuttava hunaja, joka makeuttaa Jumalan lain yhdistämällä sen hyvyyteen. Moraalinen laki on jäljennös Jumalan pyhästä ja hyvästä luonteesta. Kaikki mikä ei ole Jumalasta on synnillistä, arvotonta ja haitallista. Käskyt on annettu yhteiskunnalle suojeluksi ja onneksi. Valitettavasti, ihminen on poikennut Jumalan tahdosta ja on sen vuoksi niittänyt paljon kurjuutta ja onnettomuutta.

Monilla kristittyillä on väärä ajatus lain sitovuudesta ja siksi ne väittävät, että moraalinen laki on ristillä naulittu. Ellen G. White kirjoittaa: ”Ilman lakia ihmisillä ei ole oikeaa käsitystä Jumalan puhtaudesta ja pyhydestä eikä omasta syyllisyydestään ja saastaisuudestaan. Heillä ei ole todellista synnintuntoa eivätkä he tunne parannuksen tarvetta. Kun he eivät näe kadotettua tilaansa Jumalan lain rikkojina, he eivät käsitä tarvitsevansa Kristuksen veren sovitysta” Suuri Taistelu, s. 463.

Mitä Jeesus itse sanoi kymmenien käskyjen jatkuvuudesta? ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan

täyttämään.” (Matt. 5:17.)

Siinä se on! Jumalan laki pysyy ikuisesti. Herätkäämme, kääntäkäämme ja tunnustakaamme syntimme ja tulkaamme hengellistä parantumista varten Jeesuksen luo tänään. Etkö sinäkin halua tätä, rakas veljeni, sisareni ja ystäväni? Muista, että laki tuomitsee syntimme, mutta Jeesus haluaa pelastaa meidät synneistämme.

4. Risti on hyvä

Melkein 2000 vuotta sitten, mies nimeltä Jeesus kuoli vanhalla rososella ristillä. Hänet ristiinnaulittiin, koska Hän rakasti ihmiskuntaa. Rakkaus antoi Hänelle voimaa kestää yksinäisyyttä, tuskaa, sanomatonta surua ja hirvittävää kipua. Vaikka Jeesus ei ollut syyllistynyt mihinkään rikkomukseen tai syntiin, Hän halusi kuolla ristillä meidän syntiemme tähden. Meidän likaiset henkilökohtaiset syntimme Jeesus naulasi julmaan ristinpuuhun. Kyllä, synnit joihin me olemme osallisia tappoivat Jeesuksen. Sinun vihan, itsekyyden, kateuden, ylpeyden, kärsimättömyyden, epäuskon synnit ja niin edelleen piti maksettavan verellä. Koko maailman synnit painoivat raskaasti jumalallisen Ihmisen, Sijaisen päällä. Lue seuraavat innoitetun kynän kirjoittamat sanat hitaasti ja kunnioittavasti: ”Aadamin jokaisen jälkeläisen syyllisyys painoi Hänen sydäntään. Jumalan viha syntii kohtaan ja Hänen pahuuden tähden tuntemansa vastenmielisyyden hirveä ilmaus tyrmistyttivät Hänen Poikansa... Mutta nyt syyllisyyden kauhean taakan alla, Hän ei voikaan nähdä Isän sovittavia kasvoja. Jumalan kasvojen peittyminen Vapahtajalta tänä suurimman tuskan hetkenä lävistä hänen sydämensä sellaisella surulla, jota ihminen ei koskaan voi täysin ymmärtää. Tämä tuska oli niin suuri, että hän tuskin tunsu ruumiillisia kärsimyksiään. Hän pelkäsi synnin olevan niin vastenmielistä Jumalalle, että heidän eronsa tulisi olemaan ikuinen... Synnin paino, joka toi Isän vihan hänen päälleen ihmisen sijaisena, teki Hänen mal-

jansa niin katkeraksi ja mursi Jumalan Pojan sydämen.” (Ellen G. White Aikakausien toivo, s. 726.)

Jeesus kuoli pelastaakseen syntiset kuten sinut, joka haluat vastaanottaa edestäsi vuodatetun ristin veren. Hänen häpeällinen kuolemansa osoitti rakkauden tulvivan Jumalan Pojalta. Lapset ja nuoret, muistatko tämän jakeen: ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh. 3:16.

Hän oli todella hyvä ihminen ja Pelastaja kaikella kunnioituksella, Hänen kuolemansa heijasti Jumalan äärimmäistä rakkautta. Se kertoo kuuluvasti toivosta, että jokainen syntinen voi saada syntinsä anteeksi ja voi saada pelastuksen. Haluatko sinäkin asettua veren tahrinnan ristin eteen ja vastaanottaa Hänet, joka kuoli sinun edestäsi?

Meidän täytyy ilmaista hyvyyttä

Kun olemme vastaanottaneet Jeesuksen uskossa, julistamme automaattisesti Hänen hyviä tekojaan. Yhtä varmaa kuin se, että omanapuu tuottaa omenia on se, että kristityt tekevät hyviä tekoja. Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.” Ef. 2:10. ”Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.” (Gal. 6:10.)

Kristuksessa uskova on luotu hyviä töitä varten. Me toimimme hyvällä tavalla. ”Todellinen usko luottaa täydellisesti pelastukseen Kristuksessa. Se antaa täydellisen luotamuksen Jumalan lakiin. Uskoa julistetaan töiden avulla.

”Usko, joka meillä tulisi olla ei ole mitään, älä-tee-mitään-uskoa. Pelastava usko toimii rakkaudella ja se puhdistaa sielun.” (Ellen G. White, Faith and works, s. 52,48,49).

Usko johtaa tekoihin, ne ovat

todisteita, tuloksia elävästä uskosta. Joku voi sanoa luottavaisesti, etteivät teot pelasta ihmistä- mutta hän ei voi pelastua ilman tekoja.

Jeesus sanoi vuorella ollessaan: ”Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa.” (Matt. 5:16.)

”Samoin kuin aurinko suorittaa rakkauden palvelustaan karkoittaen yön varjot ja herättäen maailman valon, samoin tulee Kristuksen seuraajien suorittaa lähetystehtävänsä heijastaen taivaan valoa niiden ylle, jotka ovat erehdysten ja synnin pimeydessä ... Kristuksen seuraajien tulee olla enemmän kuin yksi valomonien joukossa. He ovat maailman ainoa valo.” (Ellen G. White, Vuorisaarna s. 48,49).

Tekomme ovat hyviä jos ne tehdään oikeista vaikuttimista. Tekojamme voidaan pitää hyvinä jos ne osoittavat meidän rakkauttamme Jumalaa kohtaan. Hyvyys on toimivaa rakkautta; se on tehdä hyvää hyvällä sydämellä ilman mitalin tai palkkion odotusta Jumalan kunniaksi. Kristus toivoo tämänkaltaista rakkautta. Jotkut ihmiset tekevät sitä mikä on oikein väärästä syystä - ehkä saadakseen ylistystä tai huomiota.

Kristuksen ollessa maan päällä, farisealaiset kuuluttivat hyveistään saadakseen ihmisiltä kiitosta. Huomioi seuraavat Jeesuksen sanat: ”Sentähden, kun annat almuja, älä soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagoogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä.” ”Ja kun rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät.” ”Ja kun paastotte, älkää olko synkännäköisiä niinkuin ulkokullatut; sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän paastoavan.” (Matt. 6:2,5,16.)

Ehkä olemme kohdanneet modernia 20 vuosisadan farisealaista itsevanhurskautta. Jeesus kutsuu tällaisia ihmisiä ”tekopyhiksi”. “Almuja antaessasi, rukoillessasi, paastotessasi, Jeesus sanoi, älä tee mitään

huomion kiinnittämisen tai itse ylistyksen vuoksi.” Kun teemme työtä oikeista vaikuttimista, rakkaudesta, tekomme ovat hyviä. ”Me Jumalan ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen”. (1. Tess. 1:3.)

He tekivät työtä rakkaudesta Jeesukseen. He tekivät työnsä hyvin

antaen kunnian Jumalalle eikä itselleen. ”Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.” (2. Kor. 10:17.) Kun me Paavalin tavoin annamme kunnian Kristukselle, oma kunniamme painuu tomuun. ”Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.” (1. Kor. 10:31.)

Kuva: Matti Kuusela

Kuuslahdelta.

Hyvyyden hedelmän tuottamista

Oletko kuullut tarinan miehestä joka putosi kaivoon? Mutaan juutuneena hän kurkotteli ylöspäin, mutta ei päässyt irti. Hän oli toivoton. Buddha sattui tulemaan paikalle, katsoi alas kaivoon ja sanoi, ”Jos haluat ylös opetan sinulle kuinka et tulisi putoamaan toiseen kaivoon”. Mies vastasi, ”Paljon kiitoksia.” Hän jatkoi taistelua. Konfutse sattui tulemaan paikalle, katsoi alas kaivoon ja sanoi, ”Jos olisit kuunnellut opetuksiani et olisi koskaan pudonnut kaivoon.” Mies vastasi jälleen, ”Paljon kiitoksia.” Vähän myöhemmin Jeesus sattui tulemaan paikalle, katsoi alas kaivoon, laskeutui alas ja nosti miehen ylös ja kulki hänen rinnallansa.

Kristinusko opettaa, että ihmisen tarvitsee pelastajan. Hän ei voi pelastaa itseään ja on voimaton tuottamaan hengen hedelmää. Vain Jeesuksen avulla voimme tuottaa hedelmää. Ilman Häntä ihminen tuottaa monenlaisia jäljiteltäviä hedelmiä, jotka miltei näyttävät oikeilta.

Kerran vierailin erään miehen kotona. Istuimme keittiön pöydän ääressä. Pöydällä oli maljakko täynnä kauniita ruusuja. Uteliaisuudesta halusin koskettaa ruusuja tietääkseni olivatko ne aitoja vai keinotekoisia. Hämmästykseni ne olivatkin keinotekoisia. Ruusut näyttivät niin aidoilta, mutta todellisuudessa niissä ei ollut elämää. Ovatko monet kristityt samanlaisia? He näyttävät omistavan hyviä hedelmiä, kun yhtäkkiä he tuottavatkin epäaitoja tai väärennettyjä hedelmiä. Jeesus tietää ovatko hedelmät aitoja!

On monenlaisia menetelmiä tuottaa epäaitoja hedelmiä. Yksi hyvin usein käytetty tapa on ”jumalisuuden muoto”, joka tuottaa muodollisia hedelmiä - väärennettyjä. Se saattaa näyttää ulospäin hyvältä, mutta kun tutkitaan lähemmin, nähdään mitä se on - ihmisen tekemä.

Toista jäljitellyn hedelmän lajia edustavat niin sanotut kristityt, jotka pitävät kymmenet käskyt velvol-

lisuudesta. He yrittävät velvollisuuden tunteesta kunnioittaa Jumalaa ikäänkuin se toisi esiin hyvät työt. ”Jos ihminen pyrkii pitämään Jumalan käskyt pelkästä velvollisuuden tunnosta - koska häntä vaaditaan noudattamaan niitä - ei hän koskaan pääse iloitsemaan kuuliaisuudesta.” (Ellen G. White, Vuorisaarna, s.61.)

Samoin kuin on olemassa ihmisen omasta voimasta tuottamia epäaitoja hedelmiä, on myös aitoja Pyhän Hengen tuottamia hedelmiä. Lue Joh. 15:4,5 ”Minä olen viinipuun, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tulleeseen, ja ne palavat.” Kantaaksenne hedelmää, meidän tulee pysyä Jeesuksessa. Tämä on ainoa tapa tuottaa aitoja hedelmiä.

”Kuitenkaan Vapahtaja ei käskene näkemään vaivaa, jotta kantaisivat hedelmää. Hän käskyy heitä pysymään Hänessä... Eläen Kristuksessa, pysyen Kristuksessa, Kristuksen tukemana, Häneltä ravintoa saaden sinä kannat hedelmää Kristuksen taivoin...” ”Kun tällainen yhteys Kristuksen kanssa kerran on syntynyt, sitä on myös ylläpidettävä... Niin kauan kuin sielu on liittynyt Kristukseen, ei ole vaaraa, että se kiihtuu tai lakastuu.” (Ellen G. White, Aikakausten Toivo, s. 653,654).

Kun olemme ottaneet ensiaskeleen Kristuksen luo, meidän tulee jatkaa pysymistä Hänessä. Kuinka tämä tapahtuu? ”Rukoillen, tutkimalla Hänen sanaansa, uskossa Hänen läheisyydessään pysyen. Heikoinkin inhimillinen olento voi olla yhteydessä elävään Kristukseen.” (Ellen G. White, The Ministry of healing, s. 182).

”Ne, jotka haluavat riisua haarniskansa Jumalan edessä ja päivittäin etsivät aikaa hiljentymiseen ja rukoukseen ja kirjoitusten tutkimiseen ovat yhteydessä taivaaseen.” (Ellen G. White, Test. 5. s. 112).

Ilmeellisiä ajatuksia! Jatkuva yhteys Jeesukseen, päivittäin ja tunneittain on perustana hedelmän tuot-

tamiseen. On tärkeää huomioida, että yhteys Kristukseen ei saisi olla ”päällä - pois” yhteys. Tällainen yhteys tuottaa sairaita hedelmiä, tai ei hedelmiä ollenkaan. ”Kun elämme uskossa Jumalan Poikaan, näkyvät elämässämme Hengen hedelmät, eikä yksikään niistä puutu.” (Ellen G. White, Aikakausten Toivo, s. 654).

Jumala toivoo, että olisimme Häneen jatkuvasti kiinnittyneinä. Ranskassa, nuori saarnaaja alkoi vierailulla seurakuntalaisten luona päästäkseen lähemmäksi heitä. Nuori aviopari vastusti hänen vierailuaan, koska he pelkäsivät antavansa huonon vaikutuksen. Eräänä päivänä kun aviomies tuli työstään kotiin vaimo kertoi saarnaajan vierailleen. ”Mitä hän sanoi?”, mies kysyi. ”Hän kysyi,” Asuuko Kristus täällä? ja enkä tiennyt, mitä sanoa,” vaimo vastasi. Miehen kasvot punastuivat. ”Miksi et sanonut hänelle, että me olemme kunniallisia ihmisiä?” ”Ei hän sitä kysynyt.” ”Miksi et sanonut, että lue Raamattua ja rukoilemme?” ”Ei hän sitäkään kysynyt.” Ärsyyntyneenä mies kysyi, ”Miksi et sanonut, että käymme aina kirkossa?” ”Ei hän kysynyt sitäkään,” niiskutti vaimo. ”Hän vain kysyi, ”Asuuko Kristus täällä?”

Tämä kysymys on sinulle ja minulle! Asuuko Jeesus kodissani? Rakas ystävä, tieto Jeesuksesta ei pelkästään riitä. Ei riitä, että olemme vakuuttuneita, että Hän on maailman Pelastaja. Ei riitä, että uskomme, että hän on pelastanut muita. Ei riitä, että uskomme totuuden teorian ja että nimeämme on seurakunnan kirjoissa. Vasta kun me sitoudumme ja jätämme elämämme Jeesukselle niin se kantaa Hengen hedelmää ja takaa pelastuksen.

Oletko vastaanottanut Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaiseksi Pelastajaksi? Jos et ole, etkö haluaisi vastaanottaa Hänet uskossa jo tänään.

Sielun lääke, jota jokainen tarvitsee!

Vladimire Marinov

Elämme kiireellisessä ajassa. Usein sanomme: ”Minulla on kiire.” Ihminen pyrkii toteuttamaan unelmansa nopeasti. Kiirettä on työpäikoilla, maantiellä, kodin tehtävissä, syömisessäkin on kiirettä. Tällainen kiire aiheuttaa meihin hyvin helposti stressiä, joka heikentää hermojamme ja jos jatkamme samaan tapaan, vahingoitamme omaa terveyttämme.

Stressin vastakohtana on lepo ja rauha. Rauha on aina toivottu kansojen välille, yhteiskuntaan, perheeseen ja sydämeen. Miten voidaan saavuttaa oikea ja pysyvä rauha? Raamatussa sanotaan: ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani, sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään peljätkö.” (Joh.14:27) Jeesus lupaa sellaisen rauhan, jota kukaan muu ei pysty antamaan, joka säilyttää ruumiillisen ja hengellisen elämämme tasapainossa ja ystävyytemme toistemme kanssa.

Rauhan Ruhtinas

Monien nimien joukossa, Jeesuksen nimenä on myös Rauhanruhtinas.

(Jes.9:5) Hänen syntyessään maan päälle enkelien joukko lauloi ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” (Luuk.2:14) Mihin Jeesus sitten kulkikin, hän toi mukanaan rauhan. Huolestuneille, surullisille ja synneistä kärsiville hän antoi uutta toivoa, ja heidän sydämeensä tuli rauha. Hän toi rauhan ja levon, ei ainoastaan ihmisille, vaan Hän pystyi hillitsemään myrskyt luonnossakin vain muutamilla sanoilla: ”...Vaike, ole hiljaa. Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.” Niin että opetuslapsetkin suuresti ihmettelivät ja sanoivat: ”... Kuka onkaan tämä, kun sekä tuuli että meri häntä tottelevat?” (Mark.4:39,41) Mikä oli salaisuutena, että Jeesuksen sydämessä oli aina rauha, vaikka olot hänen elämässään joskus olivat hyvinkin vakavia, kuten silloin, kun koko kansa huusi: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!”? Sinä hetkenä kaikki olivat rauhattomia, ainoastaan Yksi pysyi rauhallisena - Hän oli Jeesus. Syynä oli, että Hän eli täydellisessä sopuossuudessa Jumalan tahdon kanssa. ”Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni,

sinun lakisi on minun sydämessäni.” (Ps.40:9)

Oikea apu

Voimmeko saavuttaa oikean ja pysyvän rauhan rauhoittavilla lääkkeillä? Emme voi. Meidän tulee etsiä syy, joka aiheuttaa meille rauhattomuuden ja poistaa se. Tässä etsimisessä meidän tulee ottaa oppaaksi Raamattu, joka osoittaa meille oikean Lääkärin, jonka luokse voimme tulla saadaksemme apua. Pyhä Sana varoittaa meitä joistakin profeetoista ja papeista, jotka toimivat väärällä tavalla. ”He parantavat minun kansani vamman kepeästi, sanoen: ’Rauha, rauha!’ vaikka ei rauhaa ole.” Jos syntiinlankeemuksesta lähtien on ollut vääryyttä, nykyisin on vielä enemmän. Nykyaikana Jumalan nimessä ilmestyy ihmeparantajia, joiden toimintaa tulee tutkia Raamatun sanan valossa, ennen kuin hyväksymme heidän apunsa. Oikea Jumalan lähettiläs toimii ja elää Pyhän Sanan kaikkien periaatteiden mukaan. Ei kukaan muu, kuin Jeesus voi antaa oikean rauhan ja parantaa sielujemme haavat.

Rauhanehdot

Jos hyväksymme Jeesuksen sie-lumme Lääkäriksi ja luotamme Hä-neen, Hän antaa meille oman rau-hansa, kun pyydämme sitä. Maan päällä ollessaan Jeesus eli sopusoin-nussa Jumalan tahdon kanssa ja Hä-nellä oli aina rauha sydämessään. Meilläkin tulee olla taivaallinen rauha, jonka Hän lahjoittaa meille, kun noudatamme Hänen tahtoansa.

Lääkäreillä on aina joitakin vaa-timuksia potilaille ja ne ovat heidän terveytensä hyväksi.

Suurella Lääkärillämme on aina joitakin ehtoja potilaille, ja ne ovat heidän terveytensä hyväksi. Meidän tulee kunnioittaa ja totella Häntä rak-kaudesta, silloin meidän on hyvin helppoa noudattaa Hänen ehtojaan. Hän sanoo: "... Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan" (Joh.14:23). Tässä on suuri siunaus.

Jeesus ja Isä jäävät asumaan luok-semme. Meillä on hyvin läheinen yhteys Heidän kanssaan, iloitemme Heidän johdattuksestaan elämäs-sämme, koska pidämme kiinni Py-hästä Sanasta.

Mikä on vielä rauhan ehtona? Jumalan sana puhuu meille: "Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niin kuin virta ja sinun vanhurskautesi niin kuin meren aallot." (Jes.48:18) Jumalan käskyt, jotka käsittävät meidän suh-teemme Jumalaan ja lähimmäisiim-me, ovat suojana meille, kun otam-me ne elämämme ohjeeksi.

Ehkä nykyisin hyvin usein sano-taan, että meidän ei tarvitse yrittää noudattaa Jumalan lakia, sillä Jee-sus ristiinnaulitsi sen. Onko Jumala todella muuttanut lakinsa? Jumala on iankaikkinen. Hän on maailman-kaikkeuden Hallitsija. Hänen halli-tuksensa pysyy iankaikkisesti ja sen perustus on hänen lakinsa. Jos hän olisi muuttanut lakinsa, silloin siinä pitäisi olla joku virheellinen kohta! Mutta Jumala on täydellinen ja se

mitä Hän luo on täydellistä. Hän ei tee koskaan erehdyksiä. Jos hänelle olisi mahdollista muuttaa lakinsa, hän ei olisi lähettänyt Poikaansa maan päälle uhriksi ihmisen syntien takia. Jumala ja Hänen lakinsa ovat iankaikkisia. Hän ilmoittaa siitä sa-nassaan: "Hänen kättensä teot ovat totiset ja oikeat; luotettavat ovat kaikki hänen asetuksensa. Ne pysy-vät järkkymättä aina ja iankaikkises-ti;... (Ps.111:7,8). "Iankaikkisesti pysyy sinun sanasi, Herra, vahvana taivaissa." "Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus." (Ps. 119:89,142.) Onko Jeesus muuttanut tai lakkaut-tanut Jumalan lain? Ollessaan maan päällä Jeesus ei puhunut ollenkaan, että Hänellä olisi aikomusta tehdä sellaista. Päinvastoin! Hän sanoi: "Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään." (Matt. 5:17.) Golgatan ristillä Jeesus lakkautti ainoastaan Vanhan Testamentin uhrijärjestelmä-lain. Koska Hän on todellinen Uhri,

Kuva: Reijo Jyrkinen

johon Vanhan Testamentin uhrin viittasivat. Oman verensä kautta Hän sovittaa meidät Isänsä kanssa.

Omassa voimassaan ihminen ei pysty noudattamaan lakia, mutta Jeesuksen avulla kaikki on mahdollista. Apostoli Paavali puhuu siitä: ”Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.” (Fil. 4:13.) Jumalan laki ei rajoita meidän elämäämme, vaan siinä on pelkkiä siunauksia. Psalmista sanoo: ”Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.” (Ps. 119:165.)

Levon ja rauhan päivä

Rakas Luoja on määrännyt laissansa yhden päivän viikossa lepopäiväksi ihmisille. Hän on tarkoittanut, että me sinä päivänä vapaudumme kaikista työtehtävistämme pyhittääksemme sen Hänelle, ja vapaana kaikista maallisista huolista palvelemme Häntä. Kun pidämme Jumalan määräämän päivän lepopäivänä, saamme suuria siunauksia, uusia ruumiillisia ja henkisiä voimia seuraavalle viikolle. Jumala on määrännyt lepopäiväksi sapatin (lauantain) eikä sunnuntaita. ”Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askareta toimita, älä sinä älköönkään sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkään muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sen tähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.” (2. Moos. 20:8-11.)

Seitsemäntenä päivänä kaikki mitä Luoja teki oli valmista, siitä tuli maapallomme ”syntymäpäivä” ja se on muistomerkki luomisesta. Kunnioittamalla sitä päivää, jonka Jumala antoi pyhäksi ihmisille, me kunnioitamme Häntä. Jumala on antanut sapatin merkiksi Hänen ja

Hänen kansansa välille. ”Ja pyhitäkää minun sapattini; ne olkoot merkinä välillämme, minun ja teidän, että tulisitte tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.” (Hes. 20:20.)

Onko sunnuntai tullut lepopäiväksi sapatin tilalle?

Tämä on mielenkiintoinen kysymys, ja on tärkeää tietää, miten asia on, koska se koskee suhdettamme Jumalaan. Sen vuoksi kannattaa tutkia tätä kysymystä.

Onko sunnuntai todella tullut Jeesuksen ylösnousemuksen muistomerkiksi? Puhui Vapahtajamme ylösnousemuksensa jälkeen sellaista? Löydämmekö Raamatusta ilmoitusta siitä, että sunnuntai olisi tullut pyhäksi päiväksi? Miksi maailmassa yleensä pidetään sunnuntaita levonpäivänä? Mistä sunnuntainvietto on peräisin?

Sunnuntai tarkoittaa auringon päivää. Vanhalla ajalla auringon palvonta oli levinnyt hyvin laajalle. Epäjumalat Mitra, Aurora, Marduk, Baal, Re, Osiris ja Samas edustivat auringonjumalaa.

Kristillinen alkuseurakunta vietti seitsemännen päivän sapattia ja vastusti aluksi auringon kumartamista. Rooman keisarit vainosivat sitä ja kahdella ensimmäisellä vuosisadalla tapettiin 4 miljoonaa kristittyä. Huolimatta siitä seurakunta kasvoi. Vuonna 313 Konstantinus Suuri antoi kristityille luvan palvella vapaasti Jumalaa. Auringon kunnianarvoinen päivä, joka oli aiemmin pyhitetty pakanallisen auringonjumalan palvonalle, määrättiin lepopäiväksi koko Rooman valtakunnalle.

Kardinaali John Henry Newman selittää kirjassaan, ”Kristillisten dokmiin kehittyminen” s. 373 seuraavaa; ”Eusebius on sanonut eri yhteyksissä, että suositellakseen uskontoaan pakanoille Konstantinus antoi heidän pitää heidän oman uskontonsa ulkonaiset muutomenot; heidän omien temppelidensä käytön ja heidän omien pyhimystensä kunnioit-

tamisen, tunnusmerkit, jotka kuvaavat usein puita, suitsutuksen, lamput ja kynttilät, sairauksista paranemiseen liittyvät lupaukset, pyhän veden, vuodenaikojen juhlat, kalenterien käytön, juhlakulkueet, pyhät vuoret, pappien puvut, paljaaksi ajellun pääläen, vihkisormukset, itäänpäin kumartamisen, myöhemmin pyhimysten kuvat. Muutamat kirkolliset laulut kuten ‘Kyrie Eleison’ ovat pakanallista alkuperää. Ne julistettiin pyhäiksi ja otettiin kirkollisiin seremonioihin.” Vuonna 321 jKr. Konstantinus asetti lain sunnuntain pyhittämisestä.

Katolisessa katekismuksessa, joka oli paavi Pius X:n vuonna 1910 siunaama, on selitetty lepopäiväkysymystä:

”Kysymys: Mikä päivä on sapatti?

Vastaus: Lauantai on sapatti.

Kysymys: Miksi me vietämme sunnuntaita lauantain sijasta?

Vastaus: Me vietämme sunnuntaita lauantain sijasta, koska katolinen kirkko Laodikean kirkolliskokouksessa vuonna 336 siirsi sapatin pyhyden sunnuntaille. (Perdo Geierman: The Convert’s Catechism of Catholic Doctrine, 3:s painos, 1913, s.50)

Tästä ja seuraavista lainauksista selviää, että ihmiset ovat hyljänneet Jumalan määräämän, siunaaman ja pyhittämän päivän sapatin (lauantai), jota Jeesus ja apostolit sekä ensimmäiset kristityt noudattivat, sen tilalle on otettu pakanallinen juhlapäivä sunnuntai pyhäpäiväksi.

Steven Keenan, katolinen pappi kirjoitti; ”Jos kirkolla ei olisi siihen oikeutta, se ei pystyisi sitä tekemään. Tämän hyväksyvät kaikki nykyiset kristityt. Muutoin se ei olisi voinut siirtää sapatin päivän viettämisestä viikon seitsemänneltä päivältä sunnuntaille, viikon ensimmäiselle päivälle, mille Raamatussa ei ole perustaa.” (Doctrinal Catechism, s. 174.)

Monet teologit ovat täysin selvillä siitä, että sunnuntainviettoa ei voida perustella kristillisillä lähteillä. Tästä asiasta sunnuntain tutkija tohtori Th. Zahn kirjoittaa: ”Kristus ei ole asettanut tai määrännyt sunnuntaita. Vaikka se nivoutuu tiiviisti kristikunnan historiaan, se ei ole tä-

män kanssa aivan yhtä vanha. Seuraava lainaus on Berner Tageblatilta: ”Kaikkiolla oli uudistuksen ilmapiiiri. Sunnuntaista - pakanoiden auringon päivästä - tuli Herran ylösnousemuksen päivä, jona kaikki muu työ paitsi maatyö oli kiellettyä.” (Das Beste 11,1971)

Tästä suuresta vääryyden teosta rakas Jumala on ilmoittanut Sanasaan: ”Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.” (Dan. 7:25.) Tässä viitataan paavinvaltaan, joka korotti itsensä ja uskalsi muuttaa ”ajat” = pyhän päivän, sapatin viettämisen ja ”lain” = Jumalan lain. Toinen käsky on poistettu, neljäs muutettu ja kymmenes jaettu kahteen osaan.

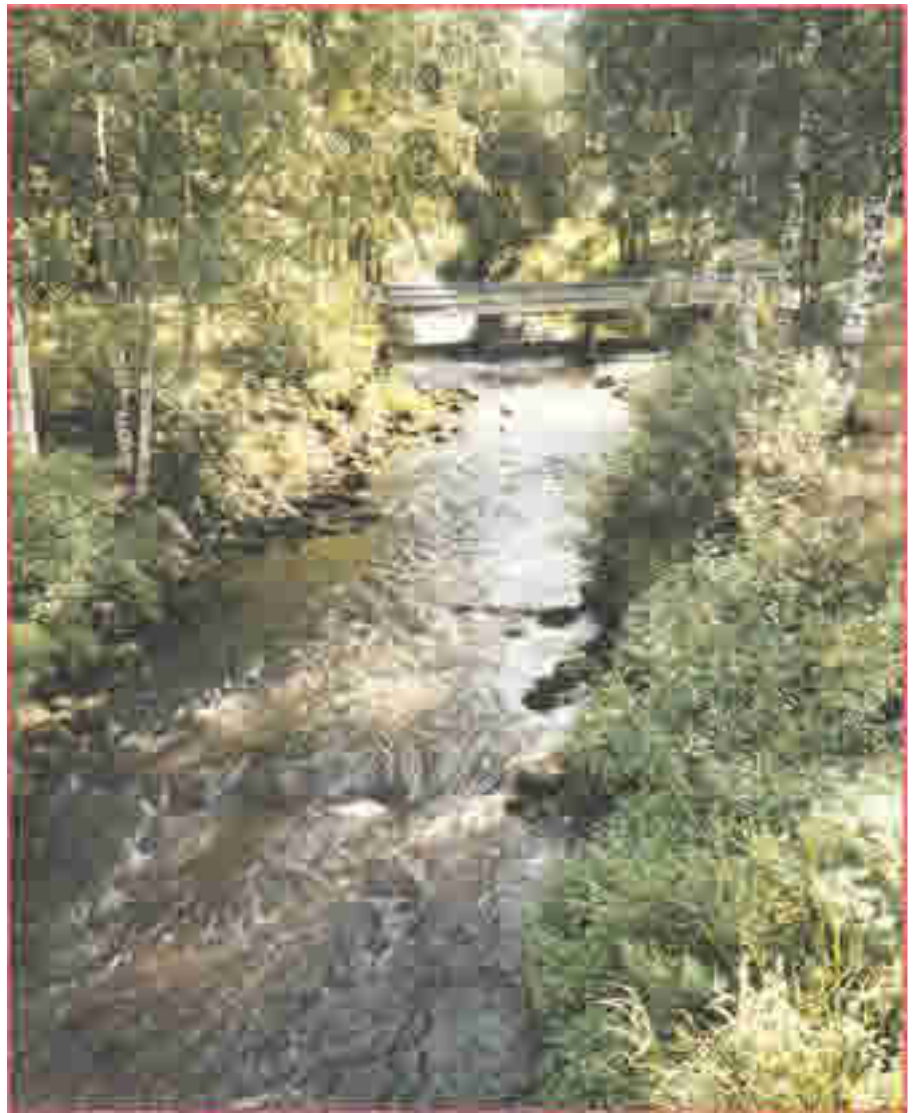
Sillä tavalla koko ihmiskunta on joutunut harhaan, mutta suuressa armossaan Jumala jälleen ilmoittaa, että tämä muutos ei ole Hänen tahtonsa mukainen: ”Mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä.” (Matt. 15:9.)

Taivaallinen Isä ei jätä ihmistä pimeyteen. Hän osoittaa oikeata tietä ja kutsuu ihmisiä kulkemaan sitä, että pelastuisivat. Jumala ei pakota ketään palvelemaan itseään, vaan antaa meille valinnanvapauden. Olemmeko valmiita sanomaan niin kuin apostolit: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.” (Apt. 5:29.)

”Noita tietämättömyyden aika ja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkiolla on tehtävä parannus.” (Apt. 17:30.)

Ikuisesti turvassa

Uudessa maassa, josta Raamattu puhuu, kaikki asuvat sovussa ja rauhassa. Siellä Jumalan lapset saavat levätä pitkästä taistelusta syntiä vastaan. Uudessa maassa ei kukaan voi tehdä pelastetuille mitään pahaa, koska synti ja sen alkuunpanija on poistettu. He pysyvät aina terveinä, onnellisina ja nuorina. Kuolemaa ei ole enää olemassa, eikä mikään voi aiheuttaa heille surua, he ovat ikui-

Kuva: Reijo Jyrkinen

Näkymä Viialan Haihunkoskelta.

sesti turvassa. ”Ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt. Ja valtaistuimella istuva sanoi: ’Katso, uudeksi minä teen kaikki.’ ” (Ilm. 21:4,5.)

Uudessa maassa on myös yksi erikoinen juhlapäivä, ja Raamattu ilmoittaa meille, että se on jälleen sapatin päivä. Sinä päivänä kaikki pelastetut menevät palvelemaan Jumalaa. Emme pysty kuvailemaan, kuinka juhlallinen kuinka juhlallinen tilaisuus se tulee olemaan. ”Niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne. Joka kuukausi uuden kuun päivänä ja joka viikko sapatina tulee kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua, sanoo Herra.” (Jes. 66: 22,23.)

Rakas lukija oletko halukas, kutsumaan Rauhanruhtinaan elämäsi johtajaksi? Hän haluaa antaa oman rauhansa sydämeesi ja toivoo parasta Sinullekin! Haluatko hyväksyä ja pitää sapatin päivän lepopäivänä ja pyhänä päivänä, koska Herra on asettanut sen ikuisiksi liitoksi Hänen ja ihmisten välille? Silloin sinä saat suuria siunauksia jo maan päällä ja Jeesuksen tullessa ikuisen ja onnellisen elämän! ”Jos sinä pidätät jalkasi sapatia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ...” (Jes. 58:13,14.)

Raamatun ennustukset täyttyvät!

Tauno Rajamäki

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.”
(2. Tim. 3:1.)

Aikamme ekumeeninen tilanne

Varmaankin ajankohtaisuus olisi tärkeintä ottaa huomioon kaikessa siinä, missä parhaillaan elämme. Yksi aikamme tärkeimpiä kysymyksiä on tämä ekumeeninen liike.

Käännekohta hankkeessa oli Vatikaanin toinen kirkolliskokous vuonna 1962 ja sen jälkeen Upsalan neljäs kirkolliskokous vuona 1968. Näiden tulos on Euroopan raha- ja talousunioni, jonka lopulliseen toteutukseen olemme tulleet.

Olemme tulleet tässä asiassa niin pitkälle, että elämme jo näiden sääntöjen alaisena, minkä esimerkiksi maanviljelijät tuntevat raskaana ikeenä.

Tämän jälkeen on (Raamatun ennustuksien mukaan määrätään yhteinen lepopäivä eli sunnuntai) odotettavissa sunnuntaipakkolaki, jota ostamisen ja myymisen kieltämisen uhalla veloitetaan jokaista noudattamaan; ”Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.” (Ilm. 13:16,17.)

Historiallinen tosiasia on, että sunnuntai on pakanallinen juhlapäivä. Tämän päivän vahvasti pakana-keisari Konstantinus neljännellä vuosisadalla jKr. yleiseksi lepopäiväksi, jonka edelleen katolinen kirkko - joka keskiajan historiassa osoitti todellisen luonteensa - on omaksunut yhdeksi tärkeimmistä opinkappaleistaan. Se näkee siinä jopa kir-

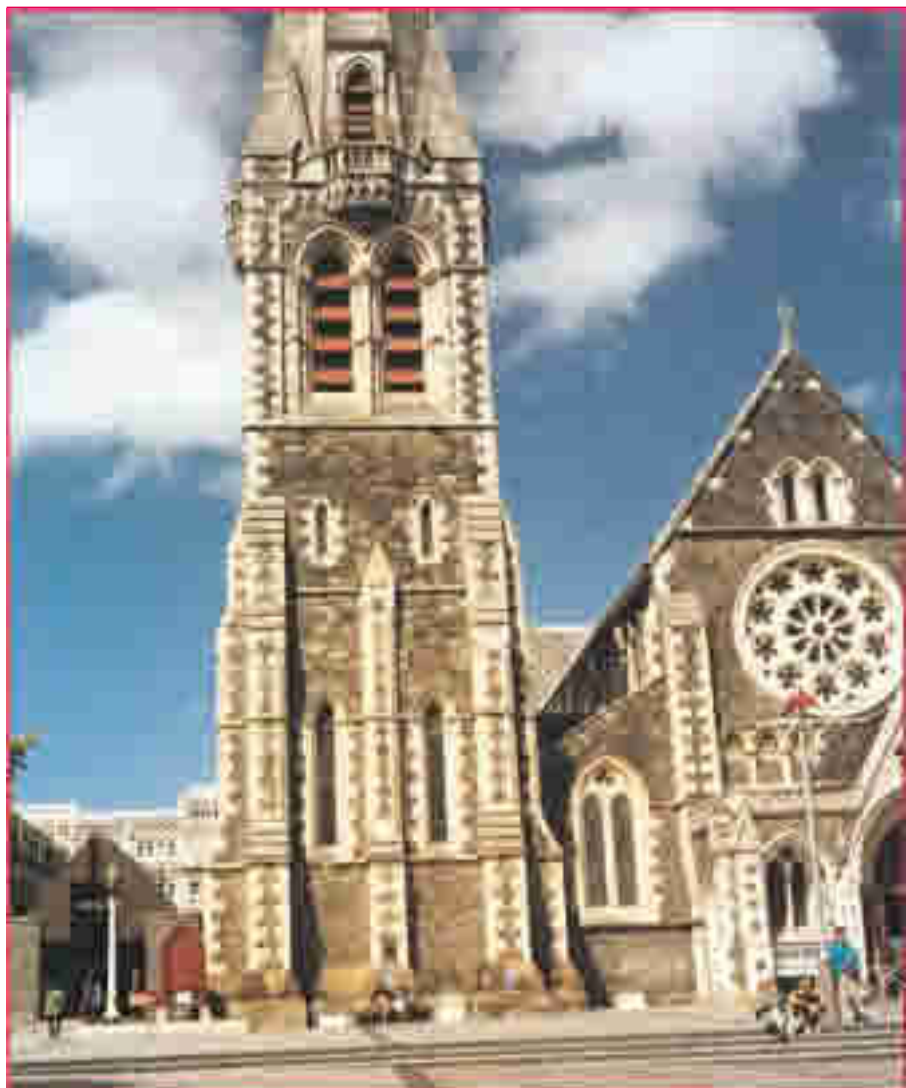
kollisen ja maallisen arvovaltansa tunnusmerkin.

Tämä on se merkki, eli antikristillisen vallan merkki, jota tulnaisiin pakottamaan ja josta Ilmestyskirjan 14:9,10 varoitetaan.

Jos otamme huomioon, että maailma on jälleen tehnyt sopimuksen katolisen kirkon kanssa tässä ekumeenisessa tilanteessa, niin ei ole ollenkaan vaikea ymmärtää, että sunnuntaita tulnaisiin korostamaan siihen määrään, että kukaan, joka ei sitä hyväksyisi, ei saisi ostaa eikä myydä. Ilm. 13:3 on esillä historialliset ääriviivat katolisen kirkon his-

toriasta lähtien Lutherin uskonpuhdistuksesta nykyaikaan asti ja Ilm 17: 17 esitetään nykyinen ekumeeninen tilanne, jossa parhaillaan elämme. Voimme sanoa, että ekumeeninen liike jakaa koko maailman vain kahteen joukkoon; toiset ekumeenisissa puitteissa paavinvallan lipun alle ja toiset sen ulkopuolelle, (jotka itse asiassa haluavat enemmän totella Jumalaa kuin ihmisiä). (Apt. 5:29).

Aikamme tapahtumat osoittavat vakuuttavasti, että Jeesus tulee pian (Ilm. 22:12). Tätä tapahtumaa varren meidän nyt tulisi valmistautua.

Kuva: Vladimire Marinov

Ajankohtainen sanoma-

Suurin uskollisuuden koetus

Alla oleva kirjoitus koostuu enimmäkseen otteista Ellen G. Whiten teoksesta ”Suuri Taistelu”. Kirja kertoo kristikunnan historiasta alkuseurakunnan ajoista lähtien meidän päiviimme saakka ja valaisee myös tulevaisuutta yhdessä Raamatun ennustusten kanssa. Kirjoituksen on koonnut Alin Emanuel Sirbu ja käännökset suurimmaksi osaksi Virpi Anne Sirbu. Myös Vladimire Marinov on osallistunut kirjoituksen laadintaan. Laajemman käsityksen kuvatuista asioista saa lukemalla koko kirjan.

”Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Baby-

lon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyysijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyysijaksi. Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisitte tekniä hänen vitsauksistansa.” (Ilm. 18:1,2,4.)

Tämä Raamatun kohta viittaa aikaan, jolloin Babylonin (=sekaanus) lankeemus kirkkokunnissa, jotka eivät opeta Raamatun puhdasta sanaa paljastetaan ja toistetaan uudelleen kesän 1844 jälkeen. Silloin julistettiin toisen enkelin sanomaa (Ilm. 14:8) ja nyt siihen lisätään miten tuho on edennyt eteenpäin.

Kirkot ovat hyväksyneet spiritualismin. Spiritualismin oppien hyväksyminen avaa oven houkutuksel-

le ja vihollisen opeille ja vaikutukselle.

Tämän profetian Babylonista tuosille Ilmestyskirjan 18:5. ”Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.” Hän on täyttänyt syyllisyyden mittansa ja tuho on juuri lankeamassa hänen päällensä. Mutta Jumalalla on yhä lapsia Babylonissa ja ennen tuomiota nämä uskolliset kutsutaan ulos langenneista kirkkokunnista. Tämä ilmoitus yhdistyy kolmen enkelin sanomaan (Ilm. 14:9) viimeiseksi varoitukseksi tämän maan asukkaille. (1)

Maalliset voimat ja vallat yhdistyvät sotaan Jumalan Pyhiä käskyjä vastaan ja tulee toteutumaan ”Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki; pedon nimi tai sen nimen luku.” (Ilm. 13:16,17.)

”Peto, jolla on karitsan sarvet (Ilm. 13:11), kuvaa Yhdysvaltoja. Ennustus toteutuu, kun Yhdysvallat pakkokeinoin saattaa voimaan sunnuntainvieron, jota Rooma pitää ylivaltansa tunnustamisen merkinä.” Sen saavat kaikki, jotka pitävät väärää sapattia, eli sunnuntaita pyhänä päivänä. Ne, jotka seuraavat mieluummin maallisia lakeja kuin Jumalan lakeja, vastaanottavat pedon merkin. Taivaallinen varoitus meille on: ”Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: ”Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa mal-

Kuva: Turusta Sisko Toivosen albumista

Sanoma kuuluu joka kotiin.

Kuva: Leila Kuutamo-Marinov

Mäelle johtava tie Keniassa.

jaan, ja häntä pitää tulella ja tuliki-
vellä vaivattaman pyhien enkelien
edessä ja Karitsan edessä.” (Ilm.
14:9,10.) (2)

Mutta kukaan ei tule kärsimään
Jumalan vihaa ennen kuin hän on tie-
toisesti hyljännyt totuuden. On vie-
lä monia, jotka eivät ole vielä saa-
neet mahdollisuutta kuulla tämän
ajan erityistä sanomaa. Hän, joka
tuntee jokaisen sydämen ja vaikut-
timet, haluaa kaikkien tekävän rat-
kaisunsa selvien todisteiden perus-
teella. (3)

”Minä näin, että yksi pedon päis-
tä oli saanut surmaniskun, mutta haa-
va oli parantunut. Koko maailma ih-
metteli petoa ja lähti seuraamaan
sitä.” (Ilm. 13:3.)

Kuolinhaava viittaa paavinval-
lan romahdukseen vuonna 1798.
”Menneiden sukupolvien kristityt
viettivät sunnuntaita ja luulivat siten
pyhittävänsä Raamatun sapatin, ja
vielä nytkin on kaikissa kirkkoissa to-
dellisia kristittyjä, jotka pitävät vil-
pittömästi sunnuntaita jumalallisena
asetuksena. Jumala hyväksyy heidän
vilpittömyytensä ja rehellisyytensä.
Mutta kun sunnuntainvietto sääde-
tään lailla ja maailma saa tiedon oi-

keasta sapatista, silloin jokainen,
joka edelleenkin viettää sunnuntai-
ta, rikkoo Jumalan käskyn noudat-
taakseen Rooman asetusta, asettaa
paavinvallan Jumalan yläpuolelle.
Hän osoittaa kunnioitusta Roomal-
le. Hän palvoo petoa ja sen kuvaa.
Tämä on merkki uskollisuudesta
Roomaa kohtaan- ”pedon merkki”.
Vasta sitten kun asia esitetään ihmi-
sille näin selvästi ja heidät pakote-
taan valitsemaan Jumalan käskyjen
ja ihmiskäskyjen välillä, ne, jotka
jatkatavat Jumalan käskyn rikkomis-
ta, ottavat pedon merkin.

Kolmannen enkelin sanoma sis-
ältää pelottavimman uhkauksen,
mikä kuolevaisille on milloinkaan
esitetty. Ihmisiä ei jätetä pimeyteen
tässä tärkeässä asiassa. Maailmaa
tullaan varoittamaan ennen kuin Ju-
malan tuomiot kohtaavat sitä, jotta
kaikilla olisi tilaisuus välttyä niiltä.
(4)

Sapatti tulee olemaan suuri us-
kollisuuden koetus. Kun seuraamme
Jumalan jo aikojen alussa asettamaa
sapatia, saamme Jumalan sinetin
Kun uskonnon vapaus Yhdysvallois-
sa vähenee, niin kirkko ja valtio al-
kavat vainoamaan uskollisia. Kysy-

mys sunnuntainvieron pakottamisesta
on jo levinnyt laajalle, joten Ju-
malan sanoma oikeasta lepopäivästä
on nyt ajankohtaisempi kuin kos-
kaan aiemmin.

Koska Jeesus on yhä meidän
Välittäjänämme taivaassa, niin Pyhä
Henki yhä vaikuttaa johtajissa ja ih-
misissä. Vaikka monet vaikuttajat
toimivat vihollisen ohjauksessa, voi-
vat he viimeisen varoituksen saades-
saan myös kääntyä Jumalan puolel-
le.

Jumalan lasten kasvot loistavat
valoa heidän viedessään varoitussa-
nomaa eteenpäin. Joelin ennustuk-
sen mukaan, (Joel 2:28,29) Jumala
vuodattaa Hengensä täydellä mital-
la lastensa päälle ja niin Hän tekee
heistä kykeneviä viemään hukkuval-
le maailmalle viimeisen armon sa-
noman. Jumalan Hengen johdosta
ihmeitä tapahtuu, sairaut parantuvat
ja merkit täyttyvät. Niin Taivaallinen
Isä osoittaa selvästi missä on Hänen
todellinen laumansa eli seurakunta
lopun aikana ja kaikki vilpittömät
sielut lähtevät pois langenneista
kirkkokunnista ja liittyvät Jumalan
todelliseen seurakuntaan. ”Minulla
on myös muita lampaita, jotka eivät

ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” (Joh. 10:16.)

Mutta saatana toimii myös (Ilm. 13:13) mainitulla tavalla. Silloin on tärkeää seisoa koko maailmankaikkeuden Luojan puolella.

Ahdistuksen aika

”Voi! Suuri on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä.” (Jer. 30:7) Tässä Jaakobin nimessä viitataan uuteen hengelliseen Israeliin. Vähän aikaa ennen Kristuksen tulemista Jumalan kansa joutuu viimeiseen koetukseen. Niitä, jotka kunnioittavat Jumalan lakia, heitä syytetään luonnonmullistuksista ja muista pelottavista ilmiöistä luonnossa. Sapatista tulee erityinen riitakysymys kautta koko kristikunnan ja lain laatijat alkavat pakottaa sunnuntainviettoa Jumalan lasten keskuuteen, jotta rauha säilyisi maan päällä.

Yliluonnollisia ilmiöitä ilmenee ja ilmestyy henkilöitä, jotka väittävät olevansa itse Kristus. Jopa saatana itse tulee matkimaan Kristuksen toista tulemistä. Nyt tämä suuri valehtelija yrittää ilmestyä myös pelastajana. (Ilm. 13:13-15). Jumalan lapset eivät anna johtaa itseään harhaan, vaikka heitä tullaan vainoamaan.

”Sillä väärää kristuksia ja väärää profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista valitukin.... Sillä niin kuin salama leimahdtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.” Matt. 24:24-27. (Matt.24:31; 25:31; Ilm. 1:7; 1. Tess. 4:16,17)

Ilmeellinen Pelastaja, meidän Vapahtajamme lähettää avun, juuri oikealla hetkellä. Me saamme nähdä Hänet sateenkaaren, lupauksen kaaren ympäröimänä. (5)

Vapahdetut

Kun lakien suojeleva voima otetaan pois Jumalan lasten elämästä,

Kuva: Matti Kuusela

Siilinjärven talvea.

silloin he joutuvat pakenemaan metsiin ja vuorille ja anomaan jumalallista suojelusta. Pimeimpänä ”keskiyön hetkenä” Jumala julistaa voimansa ja vapauttaa lapsensa. Taivaan vihan keskeltä kuuluu Jumalan ääni: ”Se on tapahtunut”. (Ilm. 16:17).

Ääni vavisuttaa taivaita ja maata ja tulee suuri maanjäristys. ”Ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää; ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sen vertaista ole ollut siitä asti, kun ihmisiä on ollut maanpäällä.” (Ilm. 16:18.) Ja kaikki Jumalan lapset vapautuvat vankiloista ja lukkojen takaa.

”Haudat aukenevat ja monet maan tomussa makaavista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.” (Dan. 12:2.) Nekin, ”jotka hänet lävistivät” (Ilm. 1:7) saavat nähdä Hänen kirkkautensa ja kunniansa. (Ilm. 6:15-17). (6)

Jeesus tulee noutamaan kansansa samalla tavalla kuin Hänet täältä nostettiin ylös astumatta pilveltä maan päälle. (Apt. 1:9-11). Ja sitten saamme olla iankaikkisesti rakkaan Vapahtajamme kanssa nauttien syvää iloa ja rauhaa. Kaikki kyyne-

leemme, kipumme ja surumme ovat poispyyhityt. Ja me saamme nauttia todellisesta vapaudesta ilman pelkoa ja syntiä.

Rakas lukija, toivomme, että Sinäkin haluat olla pelastettujen joukossa! Herra suokoon sen.

Silloin Jeesus avaa meille jälleen suljetut paratiisin portit ja vie meidät iankaikkiseen kotiin.

”Totisesti, minä tulen pian”

”Amen, tule, Herra Jeesus!”

(Ilm. 22:20.)

Suuri Taistelu -kirjan sivut, joilta lausuntoja löytyy, ensiksi mainitut sivunumerot viittaavat ”Aikakausien Taistelu” -sarjaan liittyviin painoksiin, kauttaviivan jäljessä sivunumerot ovat vuodesta 1993 julkaisutun taskupainoksen sivunumeroita: (1) 588-589/381 (2) 565/367 (3) 589/382 (4) 566,446,447/367,288,289 (5) 597-599,605,612/389,393,394,399 (6) 614,616/400,401.

UUSI MAA

A. Ringelberg, Hollanti

*”Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan:
sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet,
eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin,
minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköö,
valmistettuna niin kuin mersian, miehellensä kaunistettu.” (Ilm. 21:1,2.)
”Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli
juoksi Jumalan ja Haritsan valtaistuimesta. (Ilm. 22:1)*

Kuusituhatta vuotta tämä maa on ollut taistelutantereena. Kuusituhatta vuotta pimeyden vallat ovat hallinneet täällä. Taistelu hyvän ja pahan välillä on ollut katkeraa. Nyt on tullut se hetki, jolloin Jumala itse tekee kaikesta lopun. Hän on viisaudessaan sallinut sen, että saatana on saanut häiritä pelastussuunnitelmaa, mutta Hän ei ole sallinut suunnitelmansa raueta tyhjiin. Kaikki pimeyden vallat vihamielisine suunnitelmineen on hävitetty.

Herra antoi jo profeetta Jesajan julistaa: ”Niinkuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne.” (Jes. 66:22.)

Herran lupaukset uuden maan luomisesta ovat monet, ja Hänen lupauksensa ovat aina niin ja amen. Se tosiasia, että Luoja kerran kutsui tämän maan ja koko maailmankaikkeuden olemaan, on vakuutena siitä, että

Luoja voi luoda uuden maan ja antaa sen perinnöksi lapsilleen. ”Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu.” (Jes. 65:17.)

”Mutta Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.” (2. Piet. 3:13.)

Koko luomakunta kaipaa Jumalan lasten ilmestymistä kirkkaudessa. ”Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin tulee vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.” (Room. 8:20,21.)

Vanha maa on katoava tulella. Kukaan ei ikävuosissaan tule milloinkaan ikävöimään vanhaa maailmaa. Kaikki uuden maan asukkaat tulevat elämään Jumalan ja toistensa kanssa täydellisessä sopuinnossa.

Kaikki tulevat olemaan täysin terveitä ja iloitsemaan Jumalassa. Ei kukaan nyt voi edes kuvitella sitä ihannuutta, mikä vallitsee uudessa maassa. Apostoli sanoo: ”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat.” (1. Kor. 2:9.)

Uuden maan asukkaat asuvat omissa taloissaan ja nauttivat itse kättensä töistä. He tulevat saamaan alkuperäisen herrautensa luomakunnassa. Silloin toteutuu Jumalan alkuperäinen suunnitelma maahan nähden. Silloin ihminen tulee olemaan vapaa ja riippumaton olento, Luojalleen kuuliainen ja alamainen. Monien kristittyjen mielikuvat tulevasta elämästä perustuvat spiritistisille ja muille salaperäisille oletuksille, jotka ovat peräisin pakuudesta. Mutta Raamattu opettaa meitä terveesti ja raittiisti iankaik-

kisesta elämästä, että se on todellista elämää eikä mitään henkien maailmaa, ja että uusi maa on aivan todellinen ja käsin kosketeltava. Lunastus käsittää kaiken, koko maailman ja koko ihmisen elämän. Kristus itse antaa meidän katsahtaa Jumalan valtakuntaan: ”Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioivat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.” (Matt. 8:11.)

Asettaessaan pyhän ehtoollisen Herra sanoi opetuslapsilleen: ”Ja minä säädän teille, niin kuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan, niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin katoista sukukuntaa.” (Luuk. 22:29,30.) Profeetta Jesaja sanoo: ”Silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä

Herran suu on puhunut.” (Jes. 58:14.)

Kaikki nämä lausunnot puhuvat todellisesta maailmasta ja todellisesta elämästä. Se on perintö, jonka Herra on valmistanut lapsilleen ja jonka voimme käsittää. Lunastettujen elämä iankaikkisuudessa tulee olemaan Aadamin ja Eevan elämän kaltaista ennen syntiinlankeemusta. Se on täydellistä nautintoa ja kaikki asiat ovat täydellisessä sopuussuhteessa Lunastajan ja Taivaallisen Isän kanssa. ”Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja Hän on asuva heidän keskellään, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa.” (Ilm. 21:3.)

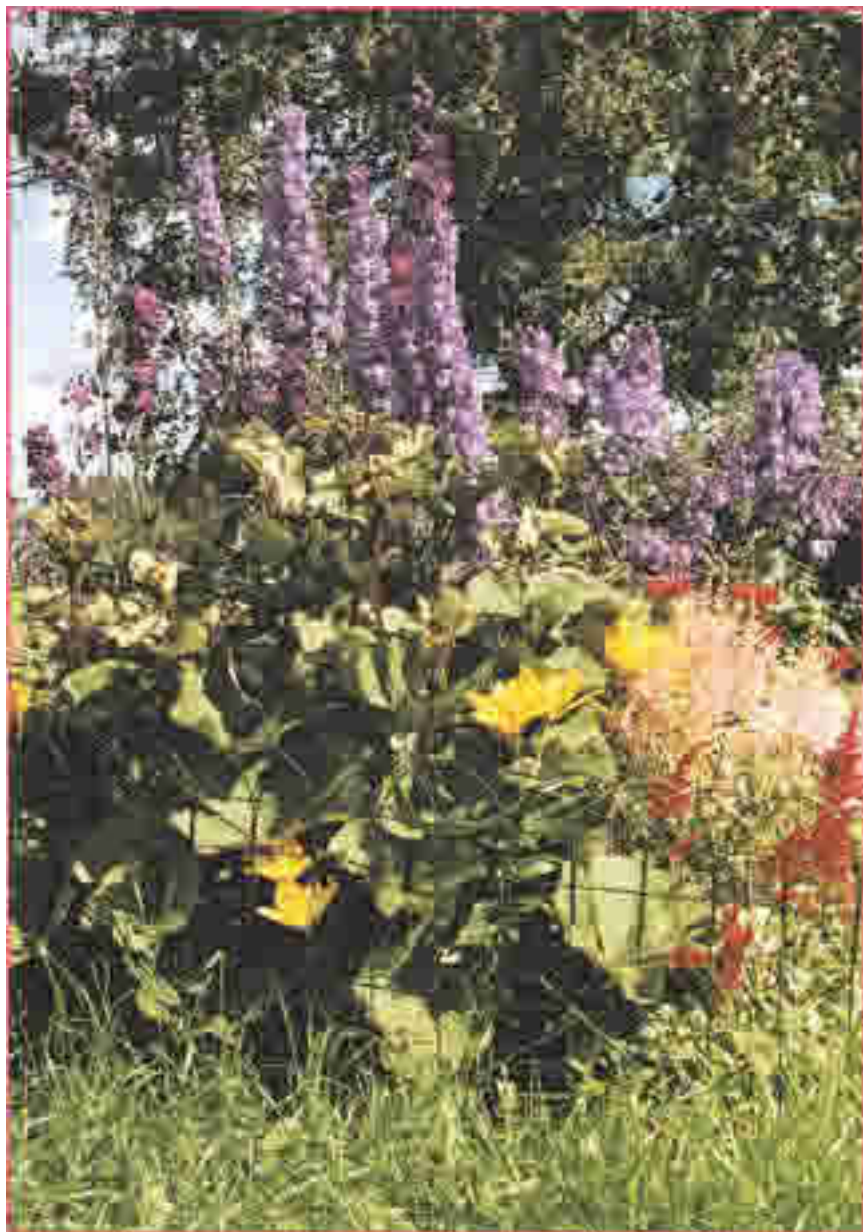
Silloin ei ole enää merta. Nykyään on maapallon pinta-alasta kaksi kolmasosaa veden peitossa. Niin ei ollut alussa. Luomisen jälkeen on tapahtunut suuria mullistuksia, jotka ovat muuttaneet maapallon kuo-

ren muotoa. Uusi maa tulee olemaan yhtä ihana kuin entinenkin, suuria valtameriä ei tule enää olemaan, vaan silloin kaikki maanosat, Amerikka, Afrikka, Aasia, Australia ja Eurooppa tulevat olemaan yhdessä. Amerikan mantereen erottaminen oli osa Jumalan suunnitelmaa, joka koski Hänen kansansa kohtaloiden ohjaamista tässä maailmassa. Kun suuria valtameriä ei enää ole, niin uuden maan asukkaat voivat levittäytyä asumaan yli koko maan. Tämä voidaan sanoa niille, jotka epäilevät syntyvän tilanahautta uudessa maassa. Ei myöskään tule olemaan erämaita, jotka nykyään vievät suuria pinta-aloja maasta. Profeetta sanoo meille: ”Erämaa ja hietikko iloitsee, aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja. Se kauniisti kukoistaa ja iloitsee ilolla ja riemulla. Sille annetaan Libanonin kunnia, Karmelin ja Saaronin ihanuus. He saavat nähdä Herran kunnian, meidän Jumalamme ihanuuden.” (Jes. 35:1,2.)

Kuva: Leila Kuutamo-Marinov

Flamengolampi Floridassa.

Kuva: Matti Kuusela

Sänkimäki.

Koko maa tulee olemaan ihana hedelmällisenä puutarhana. Valtaistuimelta lähtevä elämän veden virta, kostuttaa koko maan. ”Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.” (Ilm. 22:1,2.)

Niin on lunastetuille varmistettu pääsy kaikista sairauksista, sillä Herra on huolehtinut kaikesta. Elämän puun lehdet sisältävät täydellisen terveyden salaisuuden, kuten osalla kasveja tämänkin maan pääl-

lä on erilaisia parantavia ominaisuuksia.

Tiede ei ole kovinkaan kauan tiennyt vitamiinien olemassaolosta, mutta Raamattuun niistä on kirjoitettu jo kaksituhatta vuotta sitten, sillä lehdet ja lehtivihreä sisältävät sekä ihmisille että eläimille tarpeellista elinvoimaa.

Maan täydelliseen uudistamiseen sisältyy myöskin eläinkunnan uudistaminen. Eläimetkin kuuluvat luomakuntaan ja ovat saaneet elämänsä Luojan kädestä. Näemme siis, että niilläkin on oikeus elämään ja olemassaoloon. Tässä pahassa ja jumalattomassa maailmassa riistetään eläimiltä niiden elämä väkivaltaisesti ahneuden, nautinnonhalun ja raa-

kuuden takia. Miten julmia ovatkaan esimerkiksi eläinkokeet, joissa eläimet joutuvat kärsimään valtavasti. Eläimet tuntevat rakkautta, ne voivat kärsiä, ja osoittaa uskollisuutta niinkuin ihminenkin. Miten syvälle ihminen onkaan vajonnut, kun hän voi kylmästi teurastaa itse kasvattamansa eläimen ja käyttää sen lihaa ravintonaan. Lihan syömistä puolustellaan joskus Vanhan Liiton uhrijärjestelmällä, mutta se ei kuulu meidän ajallemme. Uhrin oli asetettu synnin takia ja ne viittasivat Kristuksen uhriin Golgatalla. Lihan syöminenkin sai alkunsa synnin takia, mutta nykyään ei ole tarpeellista syödä lihaa, koska löytyy yllin kyllin muuta ravintoa, joka antaa ihmisille voimaa ja terveyttä.

Jokainen kristitty, joka toivoo kerran pääsevänsä uuteen maahan, luopuu lihan syömisestä, sillä siellä ei teurasteta enää yhtään eläintä eikä niiden lihaa käytetä ravintona. Jo täällä tulisi makuastin ja halujen muuttua.

Ehkä lihasyöntiin tottuneesta ihmisestä kuulostaa oudolta, ettei hänen tulisi käyttää yhtään lihaa, jos hän haluaa kerran päästä uuteen maahan. Mutta tässäkin on valonamme Raamatun selvä ja täysin riittävä todistus. Ja onhan asia myöskin tieteellisesti todistettu yhtä hyvin terveydelliseltä kuin eettiseltäkin kannalta tutkittuna. Niiden, jotka haluavat kerran tulla uuden maan kansalaisiksi, tulee jo tässä vanhassa maailmassa tehdä valmistuksia sitä varten ruumiin, sielun ja hengen puolesta. Makuaistin ja halujen tulee jo täällä ojentua uuden maan periaatteiden mukaisiksi. Siellä on kaikki uutta ja sen tähden sinne myöskin pääsee vain uudistettu ihminen. Kuten Herra vapautti kerran Israelin Egyptin lihapatojen äärestä, niin tahtoo Herra vielä kerran johtaa kansansa pois maailman lihapadoilta taivaallisen Kaanaan luvattuun maahan.

Uudessa maassa ei ole enää kuolemaa, ei eläinkunnassakaan. Nykyään monet eläimet syövät toisia eläimiä. Jumala ei alussa niin määrännyt, vaan synty sai aikaan monenlaisia muutoksia myöskin luonnossa ja

eläimissä. Kun Jumalan ennalleen-asettamissuunnitelma on kerran täytynyt, se on oleva niin täydellinen, että myöskin eläimet ovat lopettaneet lihan syömisen ja veren imemisen, sillä kaikki vihollisuus ja kärsimys on kadonnut. Uudessa maassa on kaikenlaisia eläimiä, myöskin niitä, joita täällä sanomme petoeläimiksi, mutta ne ovat silloin täysin muuttuneet.

Tämä ei ole mielikuvitusta, vaan täyttä todellisuutta, sillä Raamatun antama kaunis kuvaus ihmiskunnan ja eläinmaailman sopusoinnusta keskenään toteutuu täydellisesti. ”Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa.” (Jes. 11:6.)

”Ja sinä Karjatorni, tytär Siionin kukkula! Sinun luoksesi on tuleva, on saapuva entinen hallitus, tytär Jerusalemiä vallinnut kuninkuus.” (Miika 4:8.)

Silloin on tullut se aika, jota pyhäät ovat palavasti odottaneet aina siitä asti, kun välkkyvä miekka asetettiin Eedenin portille vartiomaan sinne pääsyä. Maa, joka alkuperäisesti kuului ihmiselle hänen valtakuntanaan, mutta jonka ihminen itse kavalasi saatanaan käsiin ja joka on niin kauan ollut tämän mahtavan vihollisen hallussa, tulee suuren pelastussuunnitelman kautta täydellisesti ennalleenasetetuksi.

”Siellä tulevat kuolemattomat olennot ehtymättömällä ihastuksella tutkistelemaan luovan voiman ihmeitä ja lunastavan rakkauden salaisuuksia. Siellä ei ole julmaa, petollista vihollista, joka kiusaisi unohdamaan Jumalan. Jokaisen sielun voimat kasvavat ja jokaisen kyvyt lisääntyvät. Tiedon hankkiminen ei väsytä mieltä eikä uuvuta voimia. Siellä voidaan viedä perille mitä suuremmoisempia yrityksiä, siellä toteutuvat ylevimmät toiveet ja siellä onnistuvat korkeimmatkin pyrki-

mykset; ja yhä kohoaa uusia korkeuksia saavutettaviksi, uusia ihmeitä ihailtaviksi, uusia totuuksia tajuttaviksi ja uusia tarkoitusperiä hengen, sielun ja ruumiin voimien elvyttämiseksi....

”Ikuisuuden vuosien vieressä tulee esiin yhä runsaammin ja yhä kirkkaampia ilmestyksiä Jumalasta ja Kristuksesta. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän Hänen luonnettaan.” (Ellen G. White; Suuri Taistelu, 1981, 654,655.)

Ikuinen ylistyslaulu kaikuu kautta koko uuden maan. ”Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: ’Hänelle, joka valtaistuimella istuu ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!’ (Ilm. 5:13.)

